

קדוה אל"ף

עבודת ה' ברוח חסידית

מה הסיכוי שאמריקאי מרדן
יהפוך לקיבוצניק רפתן?
מה הסיכוי שתלמיד של הרב טאו
יקים בית חב"ד?
מה הסיכוי שחילוני רוחניקי יהנה
מלימוד שולחן ערוך?
ומה הסיכוי שכל אלו (ועוד
רבות) יתממשו באדם אחד??
מסעות חייו של הרב
יהודה רובין ע"ה / עמ' 28

מבטאלת במבטאלת

מסע בעקבות צייר הנשמה ברוך נחשון

ההווה היה בעיני מיותר
ומפריע, העתיד לעומת זאת
מבטיח ומפתיע
תיקון רחל

מדריך למהפכן
צבי יחזקאלי

לפעמים זה דווקא קרוב
יותר כשלא יודעים הכל
אלומה לב

אנחנו מתנשאים
או רק שונים?
נקודה למחשבה עם ניר מנסי

תניח לרגע
מבצע מרגש של משפחת פוגל
בערב שבת לך לך

072-330-6060

meserGO
הפצת מסרים בקליק

**מערכת הפצת מסרים
המתקדמת ביותר בישראל!**

www.meserGO.co.il

לפתיחת חשבון
ללא התחייבות

כשהנשמה מתגעגעת

בואו להתרגש ולשיר י

גברים: ימים א'-ב' | י"ח
הפקת הענק בבני

מפיק מוזיקלי: נאור כרמי
במאי: יעקב אסרף

מופעי נוער למוסדות מתקיימים

החל מהשעה 10 בבוקר ועד חצות הלילה

התוועדות

גברים

יום ראשון : הרב יהושע
י"ז כסלו : שפירא
ותזמורת : ושיבת רמת גן
20:30

יום שני : הרב יוסף יצחק
י"ח כסלו : גורביץ והרב
שבתי סלביצקי : 20:30
קטעי ניגון עם
הרב מנחם
מענדל עמאר
ובניו :

נשים

יום שלישי : התוועדות נשית
י"ט כסלו : סוחפת ומרגשת
בהנחיית סיון : 18:30
רהב מאיר עם
רוחמה בן יוסף,
יובל דיין, לאה
שבת, נחמי
רובין, הרבנית
ימימה מזרחי,
ברכה שילת, חנה
כהן אלורו

כניסה: 45 ש"ח
פרטים והרשמה
באתר צמאה

יום רביעי : התוועדות עם
כ" כסלו : הרבנית אורה
רבקה וינגורט
ורבניות נוספות. : 20:30
קטעי ניגון עם
עדן גולדמן
ולהקתה

הכניסה למתחם בנייני האומה
בעלות של 10 ש"ח
למעט מי שקנה כרטיס למופע המרכזי
או להתוועדות הנשית של יום ג'

הכניסה באמצעות תו ירוק בלבד

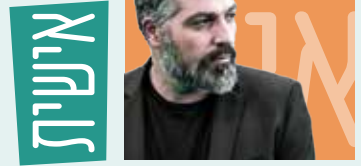
חד מכל הלב עם **אביתר בנאי** **ברי סחרוף** **אברהם פריד** **ישי ריבו**

21-22.11.21 | י"ח כסלו | נשים: ימים ג'-ד' | י"ט-כ' כסלו 23-24.11.21

יריני האומה | לרכישת כרטיסים: 03.313.7474 | www.tzama.co.il

במהלך שעות הבוקר << הרישום דרך מוסדות החינוך

לה: **יריד ספרי חסידות** // **כיבוד עשיר** // **תערוכת אמנות**

צבי יחזקאלי

בכל שנותיי בטלוויזיה הבטתי בדמות שתוארה בחדשות. זה תמיד היה בהקשר של התבטאות מוזרה ולא רציונלית. מה רוצה מאיתנו הזקן עם משקפי השמש שאלתי את עצמי, מדוע רבים ממליכים אותו עליהם?

גם בעלי תשובה נופלים כשהם חושבים שמהפכות זה עניין של פעם בחיים

מול כל העולם והיה כביכול לבד בעולם. לחלוטין לא בעניין חברתי. "אחד היה אברהם, שאברהם עבר ה' רק על ידי שהיה אחד, שחשב בדעתו שהוא רק יחידי בעולם, ולא הסתכל כלל על בני העולם, שסרים מאחרי ה' ומונעים אותו, ולא על אביו ושאר המונעים, רק כאילו הוא אחד בעולם וזהו: אחד היה אברהם. וכן כל הרוצה לכנוס בעבודת ה', אי אפשר לו לכנוס כי אם על ידי בחינת שיחשוב שאין בעולם כי אם הוא לבדו יחידי בעולם".

מדהים. אברהם לא ראה אף אחד אלא רק את האמת שלו. כל אחד מאיתנו קיבל את גבולות התורה וההלכה אבל בתוך כל המרחב הזה יש מקום עצום למהפכנים. בעלי תשובה הם לא המהפכנים היחידים, כל אחד עומד בנקודה הזו ומוזמן לבדוק אם אכן זה השביל האישי של חייו. אם אתה קרוב יותר אל השם יתברך אחרי שזיהית את המהפכן שבתוכך. גם בעלי תשובה נופלים כשהם חושבים שמהפכות זה עניין של פעם בחיים. מהפכות זה אחד מסודות הד.ג.א שאמורים ללוות אותנו תמיד.

לפני שמונה שנים צעדתי בהלווייתו של מרן הרב עובדיה זכר צדיק לברכה. בחיי התגלגלתי למקומות רחוקים ומשונים, לא חשבתי בעברי שיהיה לי קשר עם דמות כזו. בכל שנותיי בטלוויזיה הבטתי בדמות שתוארה בחדשות. זה תמיד היה בהקשר של התבטאות מוזרה ולא רציונלית. מה רוצה מאיתנו הזקן עם משקפי השמש שאלתי את עצמי, מדוע רבים ממליכים אותו עליהם?

כשחזרתי בתשובה שאל אותי חבר איזה נוסח סידור אני מעדיף, ולא הבנתי את השאלה. מה אני צריך להחליט, אם אני אשכנזי או ספרדי? אני ספרדי אך לא קוטלגתי כך. "תבחר" הוא אמר, "אתה בעל תשובה ואין לך גרסה מהבית", ואני בסלידה מיידית חשבתי לאיזה עולם נכנסתי. בחרתי ספרדי. ואז התחלתי לגלות מהפכן אמיתי, נועז וחד עם שקט פנימי שונה לגמרי ממה שהוא תואר. אלו הסימנים הראשונים לגילוי המהפכן. לא כאן המקום לסקור את כל פעלו. אך לפני שבוע ביארצייט שלו ראיתי את המהפכן והקשר שלי אליו. מהסידור שאני פותח בבוקר דרך הלכות הילקוט ועד לסבלנות לכל מי שבא לדבר איתי מהצד השני.

פועלו הגדול היה לצרף אחד כמוני לשרשרת המהפכנים. להרגיש עם עוד מיליון בני אדם שצעדו בהלווייתו, גאה ושייך לסיפור הספרדי למרות שרוב חיי לא הכרתי את ההגדרות הללו. בהלוויה היתה מעין הרגשה שיש כאן עוד נכד של אברהם אבינו שרצה להתקרב ולקרב עוד ועוד יהודים אל נשמתם והצליח ולא ספר את מגבלות המציאות. מהפכן שאפילו לא חשב שזה יגיע לכאלו ממדים. אשרינו שזכינו לא לראות את זה בטלוויזיה אלא להרגיש את זה בלב. תודה הרב עובדיה על חלק חשוב שחזר אל נשמתו בעזרתך.

אחד הדברים שהקסימו אותי תמיד בתור ילד ואפילו היום, זה מהפכנים. לא מהפכות. מה ההבדל? מהפכות הן שינוי גדול של אוכלוסיות, מדינות או שיטות חשיבה. כפי שההיסטוריה מלמדת אותנו, זה לא עובר חלק. מהפכה היא דבר כואב עם מחיר דמים שתמיד מעלה את השאלה האם כל זה היה שווה. ככה חשבו הרוסים על המהפכה הקומוניסטית וכך חושבים האיראנים שבוודאי מצטערים שהמליכו על עצמם את האייתולות.

בשונה ממהפכות יש את המהפכנים, שמתוך תחושה פנימית יוצאים לדרכם, משנים את עולמם ומצרפים אליהם את אנשיהם לא בכוחם אלא באור שהם מביאים איתם. בתדר של האמת שיוצא ומתפשט ומוסיף עוד ועוד אנשים אל אותו מהפכן. כל אחד בדרכו מצטרף לאותו מהפכן. במקרה הזה אין אלימות או דיכוי. המסה הגדולה של האנשים אינה מגיעה מלכתחילה אלא רק בדיעבד, ולפעמים רק אחרי הסתלקותו של המהפכן. בריק תנועה הפוכה של מהפכה.

קחו לדוגמה את המהפכן הראשון, סבא שלנו אברהם אבינו. שבחוש פנימי ואמיתי מאין כמוהו ריסק את עסקי הפסלים של אביו, זה היה שיא "האלימות" של המהפכן. אברהם בעיקר הבעיר אש פנימית, שקטה. לעומת נמרוד שארגן מהפכה נגד השמיים וזרק אנשים לתוך האש. אם נתבונן בעולמנו היום נראה שאברהם הצליח יותר מכל רעיון אחר דאז. אמנם זה לקח אלפי שנים, אבל רוב העולם היום הוא מונותיאיסטי. האסימון נפל, יש בורא אחד לעולם.

מהפכן זה כל אחד מאיתנו, זה עובר בגנים מהסבא שלנו. יהודים בבסיס הם מהפכנים, חדורים עזות של קדושה ולא נחים לרגע עד שהנקודה הפנימית שלהם מקבלת את אשר היא מחפשת. וגם אז ממשיך יצר המהפכנות. מה מנחה את היצר הזה? דבר אחד פשוט - הבנה שמולך ניצב שקר. הבנה שמולידה מסע של לך לך.

הפרשה שלנו השבוע היא מדריך למהפכן מפי מייסד השיטה. יכלו לומר לאברהם "לך לכם", לעם העתידי שאמור לצאת ממך. אך הקריאה משמים אומרת לו "לך לך". המהפכנות היא אישית ולא המונית. אם אתה הולך על מהפכה למספר גדול של אנשים זה כבר לא "לך" לעצמך אלא לאגו שלך.

אברהם הרגיש את הקדוש ברוך הוא בעצמותו, לא היה לו ספק בכך. הוא פרץ לנו את הדרך וכל אחד מאיתנו ממשיך את דרכו של המהפכן הקודם ומקבל ממנו את ההשראה. אם זה קדוש זה ימשיך, אם לא אז לא יזכור אותך. היסטוריית הקודש והתורה של עמנו זוכרת את האור והחיזוק שעובר דרך אותם אנשים. סיפורי הצדיקים, צדיקי הדור, אבותינו ורבותינו, כל אחד מהם היה בחינת אברהם.

בקטע שנקרא "השמטה" אחרי החלק הראשון ולפני החלק השני של ליקוטי מוהר"ן, מסביר רבי נחמן שאברהם עמד

אבא,
חתכתי בטעות
עוגת גבינה
עם סכין בשרית,
מה עושים?

אמממ..
נראה לי
שצריך לתקוע
ליומיים בעציץ

אל תשחק אותה. תלמד צורבא.

דואגים היום ללימוד צורבא בכל בית ובכל קהילה

הצטרף למחזור הלימוד החדש של צורבא מרבנן!
פעם בשבוע, 4 שנים, ותזכה להקיף את כל השולחן ערוך

גל אורן לנדסר BS

צורבא
מרבנן
MRABANAN
TZURBA
לעילוי נשמת נואיר (מיט) אלימקד ז"ל

תרמו
להגדלת התורה

לימוד מרתק
פעם בשבוע

סיום כל
השולחן ערוך

שיעורים
בארץ ובעולם

לפרטים והזמנות
ופתיחת שיעור בקהילה
tzurbaorg@gmail.com 1-700-500-777
צורבא מרבנן - לימוד משנה חיים

זה אתה אחראי על החושך

אילה פרינס

העוצמתי והברור. זאת פשוט הדרך היחידה דרכה אני מקבלת ביטחון, והרי חשוב לשנינו שארגיש כאן ביטחון, נכון? אתה, בתגובה, רק הבטת בי ושתקת. זאת לא אהבה, ניסית להסביר לי במבטך, זאת תלות. לאהוב זה לסמוך על השני שהוא כאן גם כשזה מרגיש לך אחרת, לתת בו אמון גם כשהוא מתנהל שונה מהאופן בו אתה מאמין שצריך להתנהל.

אבל אני לא הצלחתי להבין. כל הזמן מדדתי אותך, את הנוכחות שלך, הנתינה שלך, האהבה שלך, ולא הבנתי שזאת אני שלא מספיק נוכחת, שזאת אני שעוד לא החלטתי אם להיות או לא להיות. לא ראיתי שזה לא אתה שאחראי על החושך, אלו הפחדים שלי שסוגרים כאן את האור, אלו השדים שבתוכי שנמשכים לחשכת הלילה. לא יכולתי לראות שזה לא אתה שמתרחק, אלו החלקים בתוכי שלפעמים נבהלים ומבקשים קצת לסגת, להתבודד ולכאוב.

אלוקיי -

אני מתקשה להמתין בסבלנות עד שתביא את השפע עליו התפללתי במהלך כל חגי תשרי, מתמלאת בחששות כאשר אינך נוכח בחיי באופן נגלה וברור, ומתנה את השמחה שלי בכך שתספק לי את כל מה שאני מבקשת. אני מצפה ממך שתמלא אותי כל הזמן, כדי שאוכל להימנע מלהרגיש את החלקים החסרים שבתוכי, ולא מצליחה לראות עד כמה איני רואה אותי-אותך, ועד כמה איני נותנת מקום לי-לך.

מבלבל כאן, באמת שמבלבל. אמת ושקר משמשים בערבוביה.

כיצד ניתן לגלות את האמת בתוך עולם בו האור האמיתי נגנז כבר בהיבראו, והאור שמאיר לנו מאז הוא צל חיוור של האמת, השתקפות מטושטשת של המהות? יודעת שהבירור הזה הוא מסע חיים שלא מסתיים לעולם, אבל מבטיחה שלא אפסיק לנסות.

מחכה להתקרב לאמת של עצמי ולמצוא אותך שם.

כל-כך מתגעגעת.

(ויודעת)

האם כל מה שכתבתי עד כה כתבתי עבורך?

ללא ספק קיוויתי שאתה פוגש את המילים שלי, מבין דרכן את מה שקורה בתוכי, אבל הרגשתי שאני בעיקר כותבת עבורי. כתבתי כי כאב, כתבתי כי הבנתי שאיני מבינה דבר, ובעיקר קיוויתי שאיסוף התחושות שלי למילים יאסוף גם את הילדה האבודה שבתוכי, זאת שלא מפסיקה לחפש משמעויות בשמים.

הפעם זה שונה, הפעם אני כותבת גם אליך וגם לעצמי. זה לא שמשוהו בכתיבה שלי השתנה, פשוט עכשיו, אחרי כל המסע שעברנו, לכתוב אליך או אלי מרגיש לי בדיוק אותו הדבר. אני-אתה.

איזו תקופה עברה עלינו, הא? ביחד עוצמתי וטלטלות עוצמתיות לא פחות. רגע אחד היינו בקרבה עצומה, כזאת שנסכה בי כל כך הרבה ביטחון, ורגע אחר הרגשתי בעיקר ריחוק, פערים ואינסוף ספקות. ניסינו במהלך הדרך לתקשר, להבין ולייצב, דווקא לרוב הלך לנו די טוב, אבל לפני שבוע משהו השתנה, ובמקום מציאות של רגע אחד שמתחלף באחר, החושך והפירוד השתלטו על הכול.

כמוכן שחשבתי שזה אתה שאחראי על החושך. הרי אני תמיד "מזמנת" לעצמי רק מציאויות של אור, לא ככה? לפחות זה מה שביקשתי והסברתי שוב ושוב בכל השיחות בינינו, כמה חשוב לי שבמרחב המשותף שלנו ינכחו רק קדושה, דיוק ואמת. הם נשמעים ערכים מאוד נעלים, אני יודעת, אבל ברור לי שקשר שלא מושתת עליהם באופן מלא הוא קשר חסר, וברור לי שאתה יודע עד כמה אני צודקת. גם הסברתי לך באופן מפורט כיצד קשר נכון ובריא אמור להתנהל - קשר אמור להיות מלא באהבה, כבוד והקשבה. טוב, כל אחד יודע את זה. אז למה אתה לא קשוב אלי כל הזמן? ולמה אינך מראה לי כמה אתה אוהב אותי? אם היית מתנהל באופן בו הסברתי לך שנכון להתנהל בטוח היה לנו הרבה יותר טוב, ובטוח שאני הייתי הרבה יותר רגועה. בכלל, חבל שאתה לא מתייעץ איתי יותר לגבי ההחלטות שלך, יש לי הרבה תובנות וניסיון חיים לתרום שם, בעיקר בכל מה שקשור לקשר. למשל, בקשר מאוד חשוב לתת, אז למה אתה לא נותן לי יותר?

האמנתי שזה אתה שמסתיר פניך ממני, נעלם לי שוב ושוב, ואילו אני נוכחת, יציבה, ממתינה לך בסבלנות ומבקשת את קרבתך. כזאת אני, נאמנה ומסורה. אבל אתה? אתה נמצא כאן רק לפעמים, בזמנים לא צפויים וללא חוקיות ידועה מראש. אמרתי לך לא פעם שלדעתי האופן בו אתה מתנהל הוא מאוד לא רגיש כלפיי, וגם ממש לא הדדי, הרי אתה רואה כמה אני משקיעה בקשר שלנו! הנה, שים לב להתנהלות שלי בחודש האחרון - עשיתי הכול, ממש הכול, כדי להתקרב אליך בזמנים ובאופנים אותם אתה קבעת, ופעמים רבות שגרת חיי הופרה לטובת המפגשים שלנו. אז למה גם אתה לא משתדל קצת יותר? אם היה איכפת לך באמת אז היית עוזב הכול ומגיע לכאן בכל פעם שאני זקוקה לך. ככה, בדיוק ככה, נראית אכפתיות אמיתית. ניסיון חיים כבר אמרתי?

אתה ניסית שוב ושוב להרגיע אותי ולהסביר שאתה תמיד כאן, רק שהנוכחות שלך לא חייבת להיות תמיד נגלית, ישירה וחזקה, שאפשר להתחבר באופנים נוספים. ואני? אני לא רציתי סוגים שונים, אני רציתי רק את הסוג הקרוב,

גב החר
מובילים
לוקחים אחריות. נקודה.

אריזה | הובלה | אחסון | 02-9978757, 052-6071171
gavhahar1@gmail.com

ללמוד את
מדעי הטבע
והטכנולוגיה
המתקדמת זה
להבין כיצד להסתייע
בכלים שנתן
בידינו הקב"ה
בשמירת ההלכה

הרב מנחם כורשטיין
ראש מכון פוס"ח

בוא ללמוד במכללת אורות ישראל קמפוס מורשת יעקב ברחובות

תואר ראשון B.Ed. בהתמחויות:

אנגלית | מתמטיקה | לשון | מדעי הטבע | תושב"ע | תנ"ך
חינוך מיוחד | היסטוריה | תקשורת | מלמדים | הסבת אקדמאים

מלגה ייחודית ע"ס **4,000** ₪**

למידה היברידית ומקוונת |
 הסעות מכל רחבי הארץ |
 הכרה בלימודים הישיבתיים |
 אוירה תורנית

תואר שני M.Ed. במגוון מסלולים:

ניהול וארגון מערכות חינוך | ייעוץ חינוכי | הוראת מקרא וספרות חכמים

למידה היברידית ומקוונת |
 מגוון מלגות לסטודנטים ולבוגרים*** |
 אוירה תורנית |
 יום לימודים אחד בשבוע |
 שנת לימודים אחת בקמפוס

חפשו אותנו ב Google 'תואר באורות רחובות' או

לירן: ☎ 08-9485622 | ✉ Liran@orot.ac.il
 ☎ 052-5001313 | ☎ 052-4004545

1800-500-210

*במוסדות האקדמיים במגזר הדתי בישראל, בהערכתם ללימוד מרוחק ובחויית הלימוד בימי הקורונה, על פי סקר מיוחד של התאחדות הסטודנטים באמצעות מכון "מאגר מוחות" 2020.
**להתמחויות אנגלית, מתמטיקה, לשון ומדעי הטבע לנרשמים לשנה א' תשפ"ב עד התאריך כ"ז בחשוון תשפ"ב (1.11.21).
***מלגות דיקון, מלגות מיוחדות לבוגרי המכללה ולסטודנטים שאינם זכאים למימון משה"ח. מלגה נוספת לזכאים דרך ארגון המורים או הסתדרות המורים.

תניחו לרגע!

פתחיה פוגל

ביום שישי הקרוב יהיה זה ערב יום הולדתו של אחי ידידיה אשר פוגל זכרונו לברכה. בידידיל'ה בערה אש להבה של תשוקה לה' יתברך. החיסרון של ידידיה מכאיב וממלא בצער, אך יחד איתו מכה בי חזק המחשבה שאסור שה' יתברך יפסיד מזה.

ידידיה היה מלא ברצון להדליק באש של קדושה את כל מי שרק אפשר. במעגלים הקרובים והמתקרבים. יום שישי מגיע וידידיה בתמימות ומתיקות יוצא עם התפילין האישיות שלו, נרות שבת וחום. ואו. כמה חום. החום הזה נשאר תמיד בלב של ידידיה בחזרתו לשיבה בלי שאלת ה'כמה הצלחתי או לא'.

יהודי אחד נוסף הניח תפילין? זוג נרות שבת נוסף יודלקו? לב יהודי נוסף התחמם? אין שמחה גדולה מזו.

אני חושב על ידידיה חוזר לשיבה בתמימות ובשמחה, כמה אור היה בו. כמה נחת רוח היתה לה' יתברך ברגעים האלו. אפשר היה ממש להרגיש את השמחה למעלה. מסתובב פה בעולם הזה, המלא חושך ובלבול, בחור שזוכר את הסיפור האמיתי שמתחיל ב'בראשית ברא' ומסתיים ב'ומלאה הארץ דעה את ה' והוא גם זוכר שאין תענוג נפלא אלא זה.

בל"ג בעומר האחרון, יומא דהילולא של מי שכל תורתו היא גילוי האהבה הזאת, בחר ה' יתברך להחזיר אליו את ידידיה יחד עם 44 צדיקים ומיוחדים.

התפילין של ידידיה כבר לא מונחות על ראשי יהודים רבים שרק מחכים... מחכים שנוכיר להם שוב את הסיפור שטמון בסתרי ליבם, על האחד שכתוב בתפילין, על האהבה האינסופית שלו אלינו ועל התשוקה הגדולה שכולם ידעו אותו יתברך למקטון ועד גדול.

וכאן אנחנו יוצאים מגדרנו ומבקשים מכל אחד ואחד, להמשיך את האור הזה, שלא יחסר בעולם. אדרבה, שיפוצו מעיינות התשוקה והאהבה והעולם יתחמם עוד מהאור הזה.

ביום שישי הקרוב, ערב שבת לך לך, ערב יום הולדתו הכ"ג של ידידיה, אנחנו, בני המשפחה והחברים, מזמינים את כולם לצאת למבצע תפילין גדול ברחוב ובמדיה.

נעמיד כמה שיותר דוכנים ברחובות ונציע לכל מי שרק נוכל להתחבר ולתת מתנת יום הולדת לידידיה, ובמקביל ברשת, נפיץ ונפרסם ונשתף, ונזכה לעשות נחת רוח לה' יתברך.

'תניחו לרגע' הוא שם המבצע. ואתם מוזמנים להיות איתנו שם בכל הדרכים, ומתוך שמחה וטוב לבב.

ויתן ה' ונזכה לקרב עוד קצת את הגאולה האמיתית והשלימה.

לחיים ולברוכה, תודה מראש, פתחיה

מוזמנים להצטרף אלינו לעשייה

מהיום ועד יום שישי ט"ז חשוון (22.10) אנחנו קוראים לכולם להעלות לרשת תמונות של הנחת תפילין. בנוסף ביום שישי עצמו נקים כמה שיותר דוכני תפילין ברחבי הארץ. הקמתם דוכן? הנחתם תפילין? שתפו אותנו.

#תניחו רגע / #tanichu_rega / #tanichu_rega / #תניחו רגע

תניחו רגע

מיכל שניאור
לכבוד י"א חשוון

והחלום הזה שחלמת.

החלום הזה שנרקם כך אט אט, יום ועוד יום, דקה ועוד אחת.

החלום שהחזיק אותך חזק מליפול שנה ועוד שנה.

ידעת: הוא שלך! זה היה לך ברור.

וחיכיתי וציפיתי ורציתי, כמה רציתי.

ודיברת על ליבך וזעקת לשמיים והבקעת רקיעים בתחנונים.

וספרת את השנים, את החודשים, את הימים, את השעות, את הדקות וזה הגיע. סוף סוף זה הגיע.

וקמת ולבשת לבן והתכסית הינומה, ושמת בפוך והיית מוכנה והגעת. כמעט.

כמה דמיינת שיבוא, שימלא את כולך. את הרחם, את הלב, את הראש. שתחזיקי אותו קרוב קרוב. שתרגישי את פעימות הלב הקטנות פועמות על לוח ליבך, שתפייסי את הבכי, שתהיי שם בשבילו. תמיד.

וחיכיתי וציפיתי ורציתי. כמה רציתי. ודיברת על ליבך וזעקת לשמיים ובקעת רקיעים בתחנונים. וזה הגיע. סוף סוף זה הגיע. הצירים והלחץ. הדמעות והבכי. שלך ושלו. ונגעת. והגעת.

כמעט.

שנים הסתובבתי עם ההבנה שאני צריכה להגיע לאיזה שהוא יעד נכסף. שהמצוי הלא מזהיר שלי ממש לא רצוי. והרצוי המושלם והאידיאלי - רק הוא רצוי.

אז לבשתי בגדי עבודה. בכיס אחד דחסת רשימת מטלות ומטרות אינסופית, בכיס השני טיימר שמודד הספקים ובכיס האחרון תקעתי מקל. מקל שמכה שוב ושוב ושוכן את מי שלא עומדת בקצב, את מי שלא מספיקה, את מי שיכולה יותר ולא עושה. את מקל האשמה. הפשלת שרוולים ויצאתי למסע. לעוד יום חדש. נלחמת במצוי, נאבקת עם הזמן, מנסה כבר בכל הכוח להגיע ליעד מהר.

ההווה היה בעיניי מיותר ומפריע, העתיד לעומת זאת מבטיח ומפתיע. התהליך היה נראה לי כמו בזבוז משאבים והתוצאות ורק התוצאות היו בעיניי שוות וראויות.

ובמסע המתיש והלא מספק הזה, כמו ילד חסר סבלנות בנסיעה ארוכה, אני באה אל אמא רחל, אמא שמחכה לי ככה באמצע הדרך, אני שמה ראש ונושמת פנימה. שמה ראש ושואלת-מתחננת "נו אמא, מתי כבר, מתי כבר נגיע?"

ואני מרגישה קרובה כל כך, מפויסת, מרגישה את הלב הפועם שלה, הדופק, את הלב המתגעגע שאף פעם לא הגיע. ואני כבר מבינה לבר.

לב של אמא לאמא, של אישה לרעותה, לבבות כוספים במסע של חיים. אחיות לדרך. שותפות למסע. מסע שאין בו מחיאות כפיים, רק עבודה יומיומית, אפורית וצנועה. בלי מדליה, בלי צל"ש. יום ועוד יום, פסיעה ועוד אחת. אינסוף נפילות ותקומות, אינסוף התגברויות וויתורים. ואני מבינה, אמא רחל, מבינה שריבונו של עולם מהווה את הרגע הזה, הקטן, החלקי. העכשווי. ואני מבינה שיש משמעות ושיש טעם גם לכמעט. ושיש שכר, יש שכר לפעולתי.

השנה אני רוצה לתקן את חטא האדמה. את החטא שלי. אדמה שנצטוותה להוציא "עץ פרי עושה פרי", להוציא עץ שטעמו כטעם הפרי, אך פספסה והוציאה "עץ עושה פרי". אדמה שראתה טעם רק בפירות, רק בתוצאות. אדמה שחשבה שהעץ עצמו, שהתהליך והדרך חסרי טעם וערך. השנה אני מפקירה את הפירות. מפקירה את התוצאות. שומטת אחיזה. השנה אני פועלת פשוטה, משתדלת ומרפה. השנה אני אם, השנה אני דרך.

mvaderech@gmail.com

**מקומות אחרונים בתכנית ההתמחות התלת שנתית
בפסיכותרפיה יהודית אינטגרטיבית**

לטפל מתוך אמונה

פסיכותרפיסטים, פסיכולוגים, יועצים חינוכיים, עובדים סוציאליים, אנשי ונשות רפואה, מנהלים בתחום החינוך, מטפלים או עוסקים בבריאות הנפש האם גם אתם רוצים ללמוד, להעשיר את עצמכם ולהתפתח אישית ומקצועית עם מגוון כלים ושיטות טיפול עוצמתיות?

**בית הספר לפסיכותרפיה של מכון אבולוציוני
פוא המקום בלביכם!**

סטודיו בכל דבי

רמה אקדמית גבוהה עם סגל הוראה מוביל:

פרופ' גל יחיד

רחל אבולעפיה

ד"ר מיכאל אבולעפיה
ראש המכון

ד"ר דני ברום

ד"ר חנה קטן

פרופ' פסח ליכטנברג

מלכית שפיגל

לורה דוקאטי

ד"ר מנחם פדר

ד"ר שלמה שיש

ד"ר מרדכי בן ארי

עליזה בו דוד

לפרטים על תכנית הלימודים המגוונת והמעמיקה בישראל

מוזמנות ומוזמנים לשוחח איתנו בטלפון: **073-3939818**

או במייל: **machon.aboulafia@gmail.com**

**** אונליין עד לתאריך 18.10: קורס ליווק דיגיטלי במתנה!**

פזיקה

שלוש שעות ללא ווצאפ

אורי צוקר, ישיבת לב חדש, שילה

כן, אני יודע שאני באיחור, כרגיל. כולכם כבר הספקתם לשכוח את האירוע הטראומתי הזה, למעט אלו שעדיין בפוסט-טראומה.

הילדים שלנו לא יאמינו לנו שהיינו באירוע הזוי כזה, אולי אפילו רעידת אדמה.

כל העולם פשוט כאילו עוצר מלכת, אנשים מאבדים את שיווי המשקל, את המשענת הבסיסית שלהם. הכל בבת אחת משאיר אותנו חסרי נשימה. פתאום מסתבר שהעולם המוכר והיציב כבר לא יציב כמו שחשבנו, נקודות האחיזה הברורות מאליהן פשוט קרסו. פתאום.

עבודה זרה. איזה מושג בלתי שמיש בעליל, מתי לאחרונה פגשתם איזה עובד אלילים עסיסי כזה, אחד שמתחווה לעץ ואבן או לשמש ולירח? אנשים מתורבתים מהסוג שלנו כבר מאות ואולי אלפי שנים לא עושים את זה.

אפשר בשמחה לקפל את הציוד, להודיע לה' שהסיפור הזה מאחורינו, ולהתייחס לאחת העברות החמורות בתורה כאירוע היסטורי. פעם הם עשו את כל הדברים האלו, אנחנו

תיאור של הקורונה? אז זהו שלא. זה תיאור הקריסה של הרשתות החברתיות בשבוע שעבר. האמת? מעולם לא היה לי חשבון פייסבוק ואינסטגרם, ואפילו מהווצאפ הצלחתי להיפטר בחסדי שמים. אבל הרשמים הקשים הגיעו עד אליי, כמו גלי צונאמי.

בסדר, באמת, אם אתה לא מאמין אתה יכול אפילו לחפש בארון שלי לראות אם אני מחביא איזה פסלון מאחורי החולצות.

רגע, לפני שאתם מתקפלים סופית, רק תחשבו על זה שניה, מה זה בעצם עבודה זרה?

לא, אל תפתחו עכשיו רמב"ם, תחשבו על העיקרון.

עבודה זרה זה לשים כל דבר שהוא לא ה' במרכז. לפני 3000 שנה זה יכול להיות פסל מעץ, אבל באותה מידה זה יכול להיות יהודי חביב ונחמד שפשוט עושה לפעמים מה שבא לו למרות שה' לא מרשה, גם הוא שם במרכז משהו שהוא לא ה', את עצמו.

בלי לחץ, אני לא הולך לסקול אף אחד. ברור שהלכתית לא כל עבירה מוגדרת עבודה זרה, אבל זה לא גורם לעקרון להפסיק להיות נכון.

קלטתם? אם החיים שלי מסתובבים סביב משהו שהוא לא ה' אני בבעיה, משהו בחוש הכיוון שלי צריך איפוס. ואם אני מרגיש שאני לא יכול בלי משהו שהוא לא ה' גם זו אותה בעיה. כולנו כולל כולנו תלויים רק בה', כל שאר הדברים הם רק חלק מהתפאורה הכללית שהוא שם כאן.

ערב בלי רשתות חברתיות הוא מתנה נפלאה. מסתבר שכולנו יכולים להמשיך לנשום ולתפקד גם אם אי אפשר לשלוח את זה לכל העולם ואשתו. אפשר אפילו לעבור חוויה מכוננת כזו בלי לשלוח סטטוסים ופוסטים לאין ספור ברגע האמת.

העיקר בכל הסיפור הזה הוא ליכור שהמטרה של ניפוץ אלילים היא לא פריקת עצבים, זו הזדמנות להרים את העיניים לשמים ולהיזכר שבעצם הכל זה רק חלק מהסיפור הגדול.

מרכז יש רק אחד ויחיד יתברך שמו.

בס"ד

השמוח באמת שאת

צב רצון אקבא באים אנטוולו כוסים, איצ'אב מואבקי כוח, אקבות את באלמה, אפססיק אפלוות, אפנס את רבקה' רחוי פיוח יום אלק באמא.

סדנת אמהות ועבודת ה'

מזמינה אותך לקבל כוחות וכלים בסדנה אינטימית לאמהות. דרך מקורות המחסידות ובהשראת ימימה נלמד איך להקשיב ללב, לתת אמון בטוב שבנו ובילדים שלנו, לחזק את הסמכות ההורית, ולשמוח באמא שאת.

עשרה מפגשים בזום | ימי שלישי | החל מ-כ' חשוון | 20:30-22:00
(שעון ישראל)

מוזמנת באהבה,
מיכל 054-764-4471

"קבלתי כלי איבוד לבאמתי וא קיים בסקציות פרוים אוניברס ופוא באמתי זיווק איבודת נידות לווילית...באי לבוצ'ה יבא ארצור אבא פומים"

"ספרה לנתנת כוח אאמיות ואאלב לבמכי כבא." פדוכב איבודת ר' אלק סוק אב קבלתי"

(מתוך פוסטים)

מחיר מיוחד לתי הקהונה!

מיכל שניאור - מנחת הורים, מאמנת אישית ומשפחתית ומורה לחסידות

אמונתך

תורה שנוגעת בחיים

מבית שני בחרון

אלא לאו רישא בעי' וסיפא בשאר מצות. מימיה לרי' לוקמא... אלא בשאר מצות ומילי מה שזרין... ורק כחך דלית מידי אלא אהת כדלית... ממונות (מסדרין) ור' עס מעשה עשאן...

דפטור שומן הוא ואלט. והיט דעגנ דפטור שומן הוא ולא נמתיך... לאטול חלב וחיוב. וקף על פי דמתעסק הוא לרנא דהא לא מתכין... לאכילת חיסור חיוב דלמר שמואל ככריות (פיר דף טז) כהלכות... ועריות מתעסק חיוב עכן נהנה אכל כשבת פטור דלא נהנה והיט...

אלא לאו רישא בעכו"ם וסיפא בשאר מצות ושענ בלא מתכוין בשאר מצות... ה"ד דפטור דשומן הוא ואכלו משא"כ בשבת... דפטור לרי' לחתוך את התלוש וחתך את... אלא בשאר מצות ומילי מה שזרין... ממונות (מסדרין) ור' עס מעשה עשאן...

דפטור שומן הוא ואלט. והיט דעגנ דפטור שומן הוא ולא נמתיך... לאטול חלב וחיוב. וקף על פי דמתעסק הוא לרנא דהא לא מתכין... לאכילת חיסור חיוב דלמר שמואל ככריות (פיר דף טז) כהלכות... ועריות מתעסק חיוב עכן נהנה אכל כשבת פטור דלא נהנה והיט...

5777

שדה בלי תבואה

לחיות בלי (אלי) אמונה, זה להרגיש תמיד שמשהו חסר

אשתח more

איך מתחברים למשמעות השמיטה גם כשאנחנו רחוקים יותר מהאדמה? מה מהערכים האמוניים שלה נוכל לקחת אל חיינו?

45 דקות שמיטות בכוחות לבל שבוע

אמונתך מזמינה אתכם לפתוח את שנת השמיטה בלימוד אמוני עמוק ואקטואלי העוסק במשמעותה של השנה השביעית

לפתיחת קבוצה בקהילה שלכם, התקשרו 055-2777788 חפשו בגוגל: אמונתך

הרב יוסף איתן רב, יועץ ופוסק במכון פוע"ה

בן זקונים

"ויפל אברהם על פניו ויצחק ויאמר בלבו הלבן מאה שנה יולד ואם שנה הבת תשעים שנה תלד" (בראשית י"ז, י"ז).

רש"י: "זה תרגם אונקלוס לשון שמחה: 'וחדיו'... למדת שאברהם האמין ושמחה...".

אברהם אבינו אכן האמין ושמחה, וגם זכה לדבר רחוק מדרך הטבע. תופעה ניסית שכזו אירעה שוב 5 דורות לאחר מכן, עת ילדה יוכבד את משה בגיל 130, ע"פ דברי חז"ל שנולדה בין החומות, בהגיע יעקב מצרימה.

גיל פוריות האישה מסתיים בדרך כלל במהלך שנות הארבעים לחייה. בשנים אלו מערכות ההולדה נחלשות ומתחילות 'להזדקן'. במקביל גם אחוז ההריונות שאינם שורדים - עולה, וכך גם שכיחות המוטציות הגנטיות.

והנה למרות זאת, בזמננו, שומעים לא מעט על נשים שהרו ילדו בשנות החמישים ולעתים אף השישים לחייהן. נכון אמנם שיש הפתעות נסיות, שהרי הקב"ה יודע לומר לחומץ שידלק, אולם כיום התופעה רחבה יותר הודות לטיפולי הפוריות שהתפתחו מאד, ומאפשרים הריון בגיל יותר מבוגר (הדבר כולל גם שימוש באמצעים לא טבעיים ובהסתייעות בגורמים נוספים, ואין כאן המקום להאריך).

אכן שאלה גדולה היא האם נכון בכלל ללכת לטיפולי פוריות בגיל מבוגר, כאשר טבע הבריאה איננו כך. עד כמה יכולה ההתערבות האנושית להיות לגיטימית. יש המעלים גם את עניין "טובת הילד" שאין זה נכון להביא לעולם ילדים שהוריהם כבר זקנים... והאם נכון לסייע לזוגות בגיל מבוגר המבקשים לעשות זאת?

פעם פנתה למכון פוע"ה אישה בשנות החמישים לחייה, ולה 2 ילדים גדולים ואף נכדה! היא בקשה שנפנה אותה לטיפול מתאים ע"פ ההלכה, כדי שתוכל להרות שוב, "לעת בלותה". הופתענו מסוג כזה של בקשה, מה גם שהיא כבר סבתא, אך מאחר והיא פנתה אלינו בהפניית הרב מרדכי אליהו זצ"ל, הלכתי בעצמי לשאול את מו"ר מה היתה כוונתו, האם אכן להנחות אותה לטיפול המתאים, או פשוט "להוריד אותה מהעץ".... הרב השיב שאכן עלינו להסביר לה מהו הטיפול המתאים לאישה בגיל כזה. לאחר מכן חשבתי, שהרב התכוון שלאחר שנסביר לה מה הטיפול, היא תבין בעצמה שכבר עברה את הגיל ותרד מהרעיון (מה שגם קרה בפועל...)

עכ"פ, מכאן למדנו שאין להגביל בדבר בני זוג החפצים בכך, כמובן בכפוף לגדרים ההלכתיים הנכונים וכן בכפוף להערכה כוללת שיש להם מסוגלות הורית והם אינם חיים בעולם של דמיון... לעתים השאלה הפוכה: לאחר שילדו ב"ה בנים ובנות, האם רשאים לעצור מ□לדת בגיל מסוים? ככלל, כל עוד האישה "וולדנית", חלה מצוות "לערב אל תנח ידך" הדורשת להרבות ילודה. אולם הריון צריך לבוא מתוך שמחה ומתוך נטילת אחריות, ולכן נכון לשקול שאלה זו בכובד ראש בראיית כל ההיבטים ובהתייעצות עם סמכות הלכתית - "עשה לך רב".

ביקרתי חברה, ישבנו אצלה במרפסת ובתוך חמש דקות של שיחה היא אמרה לי את אותו הדבר על שני דברים שונים. דיברנו על שיחים מטפסים שמדיפים ריח טוב, אמרתי לה שאני אוהבת את הריח שלהם והיא אמרה שאם לשתול אותם בגינה - אז רק רחוק, כי כשהריח קרוב ונוכח כל הזמן, בשלב מסוים זה מעיק ומחניק. צריך שהריח יבוא רק מדי פעם ביחד עם הרוח, כמו איזה משב מלטף שמוזכר לנו את הטוב.

המשכנו לדבר על המרפסת ואז היא סיפרה על פעמוני הרוח הגדולים עם הצליל העמוק שהיא רוצה לתלות. וגם אותם, כך היא אמרה, אי אפשר לשמוע כל הזמן כשהם מקרקשים באוזניים. צריך לתלות אותם רחוק רחוק בקצה הגינה, שמדי פעם יבוא מהחושך איזה צליל עמוק ויזכיר ללב דברים עמוקים.

אורחים לרגע

לפעמים הטוב שלנו צריך להיות מונח במרחק מה מאיתנו. לעתים אדם מתרחק מעצמו ודווקא שם נגלית לו תמונה רחבה יותר. דווקא במרחק מתערך חוש הריח שלנו, הצליל הופך לצליל מכוון. ימימה אביטל ע"ה מדברת על מידת הרחוק, על הצעד אחורה שאנחנו עושים, כתנאי בסיסי להתקרבות. כשאדם רוצה להתקרב לאדם השני, הערוב של שניהם זה בזה רק מזיק לשניהם. כשלוקחים צעד אחד אחורה יש הנחת גבול בסיסית בין השניים. יותר ברור איפה האחד מסתיים ואיפה השני מתחיל, והגבול הזה הוא שמאפשר התקרבות נכונה ומכבדת יותר.

לא אומרים הכל זה לזה, לא מקלים ראש במה שחשוב לזה ובמה שחשוב לזה. לא מניחים שאנחנו יודעים על השני הכל ולכן מותר לנו לעשות בתוך נפשו כל מה שנרצה. יש מרחק שמאפשר לנו להעניק כבוד לאדם השלם שמוחנו, להעדרות ולבחירות שלו, וממילא אנחנו מכבדים כך גם את עצמנו.

יש משהו חסר-עידון בלחווה את כל הצבעים החזקים כל הזמן, בלהריח את הריחות החזקים כל הזמן, בלשמוע את הצלילים בפול ווליום. לאורך זמן החושים מיטשטשים. כך גם במערכות חסות. לפעמים זה דווקא קרוב יותר כשלא יודעים הכל, כשנשאיר לכל אדם תחום אחד ששייך רק לו. "כמרחק שבין עיר לעיר - המרחק שבין אדם לחברו" (ימימה). לעיר אחרת לא מגיעים בנעלי בית. מתלבשים יפה, מגיעים את הרכב, מכוונים את הווייז ומתכוננים בדרך מה נאמר ואין נאמר, ורק אז מגיעים. וגם אז, אנחנו רק אורחים לרגע. והדרך שבין העיר האחת לאחת היא לפעמים הדבר המעניין ביותר בכל המפגש כולו. הדבר שקורה בדרך ממני אליך, הדבר שמתרחש באוויר שבינינו, הוא מידת הרחוק, הוא זה שמאפשר לכל אחד מאיתנו להיות הוא.

ימימה אמרה פעם לתלמידה: "תתקרבי אליי עד מרחב היופי שיש בינינו". בין שני אנשים יש מרחב אמיתי, יפיפה. לכאורה זהו רק אוויר ריק, אבל הוא זה שמאפשר את קיומם של השניים, האוויר הריק הוא שהופך את הקשר למלא כל כך. מרחב היופי אינו שייך לאף אחד מן השניים, אבל הוא מחיה את שניהם.

פעם שרנו לך

וגם מן השיאים הרוחניים לקחנו בשבועיים האחרונים מידת רוחק. כבר לא שירי ימים נוראים בבית הכנסת ולאחר מכן הלל ברוב עם. כבר לא רבש ותפוח וסוכה וריח של אתרוג. לקחנו צעד אחורה מן הצלילים החזקים והריחות הטובים, והלכנו לדרכנו. והשלב שבו אנחנו נמצאים עכשיו הוא השלב הקשה ביותר של הדרך, חודש חשוון הוא כל כך התחלה שאנחנו אפילו לא מצליחים לראות אם נפרש בפנינו האופק. ובכל זאת, הד רחוק ועמוק מזכיר לנו שפעם שרנו לך אנו בניך ואתה אבינו. הד רחוק מזכיר לנו שאתה הוא תולה ארץ על בלימה, ועינינו לך תלויות.

הגשם שהתחלנו לבקש השבוע הוא אותו הד שמזכיר לנו שאנחנו עדיין קשורים, הוא אותה דרישת שלום ממרחקים. הגשם הוא אותה ידיעה שהכל מושג גם כשהלכנו לדרכנו. הגשם הזה הוא הד רחוק ועמוק, משב רוח קל מקצה הארץ שמגיע אלינו לרגעים ומזכיר לנו את כל מי שאנחנו, את כל הקרבה שאנחנו קרובים אליך ואתה קרוב אלינו. הגשם הוא הטבע במלוא יופיו שבתוכו מסתתר מלכו של עולם ושולח אלינו ריחות של אדמה רוויה וקול טיפות מים, ובעצם אומר לנו: אני כאן איתכם. ואנחנו יושבים באמצע חודש חשוון שנראה רחוק כל כך אבל יודעים שגם אם כבר התרחקנו מהימים הגדולים - הם לא התרחקו מאיתנו. וכשאנו מתחילים לשאול גשמים, אנחנו מבקשים את הקרבה הזאת בכל יום ויום.

במיוחד עבורך קורסים פרונטליים ומקוונים מעמיקים

שיאפשרו לך ללמוד מכל מקום

לאחר פניות רבות מציבור
המטפלים ובשל הביקוש הרב,
**נפתחה ההרשמה לקורסים
שיעשירו את ארגז הכלים
המקצועי שלך**

בהובלת מיטב המרצים בתחום!

לקבלת פרטים

ניתן להתקשר

073-3939818

חספי המקומות מוגבל!

קורס שנתי NLP מאסטר
בהנחיית אורלי לב חן

מבוא לפסיכותרפיה יהודית
מרצה: ד"ר מיכאל אבולעפיה

פסיכותרפיה יהודית ממוקדת גוף
נפש

מרצה: ד"ר מיכאל אבולעפיה

נירופיזיקה של המוח
מרצה: פרופ' גל ידיד

טיפול בטראומה
מרצה: ד"ר דני ברום

טיפול משפחתי
מרצה: ד"ר מנחם פדר

טיפול בפגיעות מיניות
מרצה: ד"ר מרדכי בן ארי

כלים יצירתיים לטיפול פרטני
וקבוצתי

מרצה: רחל אבולעפיה

CBT

מרצה: מולי גרוסמן

נשימות מעגליות (נשים)
מרצה: עליזה בן דוד

נשימות מעגליות (גברים)
מרצה: עדי פרידמן

יסודות הטיפול והמפגש הטיפולי
מרצה: יונתן ברנסקי

הקשבה קלינית חוצה אסכולות
טיפוליות

מרצה: אבי הר טוב

טיפול בתנועה (נשים)
מרצה: רחל אבולעפיה

יעוץ מיני

מרצה: מולי גרוסמן

NLP practitioner

מרצה: אורלי לב חן

לך לך: העם והעולם

השמים ועד קצה השמים – הנהיה כדבר הגדול הזה... השמע עם קול אלוקים מדבר מתוך מתוך האש כאשר שמעת אתה ויחי? (דברים ד, לב-לג)

אין מנוס אפוא מלתור אחר שיווי משקל אחר בין הרגל האוניברסלית של התורה לזו הפרטיקולרית שלה. למרבה היופי, המפתחות לאיזון הזה נמצאים בדיוק בנקודה בה התורה מעבירה משקל מהרגל האחת לשניה: בפרשה השלישית שלה, המתחילה לספר את סיפורו של אברהם אבינו, פרשת לך לך.

חוכמה בגוים, תורה לגוים

המפתחות מסתתרים בשני פסוקים תמימים למראית עין, כשפותחים אותם דרך מדרשיהם המעמיקים של חז"ל.

המפתח הראשון נמצא בפסוק המופיע בתחילת הפרשה, "ואת הנפש אשר עשו בחרן" (בראשית יב, ה). לכאורה הפסוק מדבר על עבדים שאברהם ושרה קנו, אך חז"ל פירשוהו כמדבר דווקא על 'עשייה' רוחנית – גיור אנשים רבים לאמונה באלוקים אחד (מכאן המטבע הנפוץ 'לעשות נפשות'). לפי חז"ל, אברהם ושרה נהגו לשכנע את מכריהם לנטוש את אליליהם לטובת עבודת בורא העולם. במלים אחרות, הם לא ראו עצמם רק כמייסדיהם של אומה עובדת ה', אלא כשליחי ה' לאנושות כולה.

המפתח השני נמצא בהמשך הפרשה, בפסוק "ויוצא אותו החוצה" (טו, ה). על פניו נשמע שה' הוציא את אברהם מאוהלו, אך חז"ל פירשו את הוצאה כבעלת אופי רוחני יותר: לפי גרסה אחת ה' הוציא את אברהם מאמונתו באסטרולוגיה, ולפי אחרת הוא הוציאו מחלל העולם כולו כדי שיתכיל על הכוכבים מלמעלה. המסר של שתי הגרסאות זהה: האסטרולוגיה מוגבלת לחוקי הטבע ואינה לוקחת בחשבון את אפשרות הנס.

מה שהופך רעיון זה למשמעותי עבורנו הוא שלפי המסורת שלנו אברהם לא נטש את חכמת האסטרולוגיה לגמרי. "ספר יצירה", ספר הקבלה הקדום המיוחס לאברהם אבינו, משלב בתוכו יסודות רבים מחוכמת האסטרולוגיה. אין ספק שאברהם הכניס יסודות אלו במודע, וזאת כדי להפריד את האסטרולוגיה מהקשרה האלילי ולעגן אותה בהקשר של עבודת הבורא האחד.

לפנינו אם כן שני היבטים חשובים על דמותו של אברהם: מצד אחד הוא עסק בהוראת חוכמת היהדות לבני העמים כולם, ומצד השני ברכישת חוכמות העמים והכנסתן ליהדות.

שתי תנועות אלו, של הוצאה החוצה והבאה פנימה של שפע רוחני, הן המלמדות אותנו על האיזון שהתורה ממליצה עליו בכל הנוגע לפרטיקולריות ואוניברסליות שבה. התבדלותו הפיזית של עם ישראל חיונית כדי לשמר את ההתגלות הייחודית אליו, אחרי שצאצאי אדם נח אכזבו; אך בין ישראל לבין העמים האחרים צריכה להתקיים מערכת של הפריה הדדית רוחנית: מהכיוון האחד עם ישראל צריך להיות "ממלכת כהנים" לעמים המעניק להם מחוכמת התורה, ומהכיוון השני עליו לקבל מהם את חוכמותיהם ולפתח אותן.

הפריה הדדית זו היא שתוכל להביא, בעזרת ה', לגאולת העם והעולם כולו יחדיו: "כי ביתי בית תפילה ייקרא לכל העמים" (ישעיהו נו, ז).

כפי שכולנו יודעים, הדת היהודית אינה נבדלת מהלאום היהודי. עצם המילה "יהודי" דו-משמעית: היא מתארת הן את כל מי שהוא בן ללאום היהודי, והן את כל מה שקשור בדת היהודית (כמו "מנהג יהודי"). אם אדם לא יהודי מבקש להמיר את דתו ליהדות הוא יודע שמשמעות הדבר היא גם הצטרפות לעם היהודי, וכן להפך – המצטרף לעם היהודי מצופה להתחיל לשמור על מצוות היהדות.

הקשר ההדוק בין היהדות כדת וכעם משתקף אף בתנ"ך: משלב מוקדם ביותר מתמקדת התורה באופן כמעט בלעדי בסיפורו של עם ישראל – החל מסיפורי האבות, המשך בהתגבשות העם ומסעו לארצו, וכלה בתולדות ממלכותיו עד ימי השיבה מגלות בבל. בהתחשב בעובדה שהתנ"ך כונה "ספר הספרים" כולם, מפליא עד כמה הוא ממוקד בסיפורו של עם אחד.

ובכל זאת, כל הפרטיקולריות הזו אינה נקודת המוצא של התורה. לאורך כמעט כל שתי הפרשות הראשונות של התורה, המתארות לא פחות מאלפיים שנות ציוויליזציה, אין לה כל זכר. אדרבה, הפרשות האלו מתארות את שני נסיונותיו של ה' להתגלות לאנושות כולה, פעם עם צאצאי אדם ופעם עם צאצאי נח. רוח אוניברסלית זו שבה לנשב בחזון הנביאים לגבי אחרית הימים, במיוחד אלו העוסקים בהתבססותו של שלום עולמי (למשל "לא ישא גוי אל גוי חרב ולא ילמדו עוד מלחמה", ישעיהו כ, ד), ואלו המתארים את התלכדותה של האנושות סביב עבודה משותפת לבורא (למשל "כי אז אהפוך אל עמים שפה ברורה לקרוא כולם בשם ה' לעבדו שכם אחד", צפניה ג, ט).

ייחודיות אופקית או אנכית?

העובדה שהתנ"ך נפתח ומסתיים בענייני כלל האנושות אומרת דרשני, ואכן נדרשה רבות לאורך הדורות. על כל המפרשים מוסכם, כי סיפור הבחירה בעם היהודי אינו עוד מקרה של לאומיות אתנוצנטרית, אלא הוא חלק מתמונה תיאולוגית רחבה יותר בה האלוקים הוא גלובלי ואוניברסלי, שכל האנשים הם צאצאי האדם שנברא בצלמו ושטובת כל האנושות לנגד עיניו.

כיצד ניתן ליישב את המסגרת האוניברסלית של התנ"ך עם הלב הפרטיקולרי המפעם בתוכו?

היו שניסו להגיד, שמכך שהתורה מתמקדת בדברי ימי עם אחד ומעמיקה במערכת היחסים שלו עם הבורא, ניתן להקיש שכל עם בעולם מנהל עמו מערכת יחסים כזו – שכל העמים זכו למעין התגלות שמימית משלהם ותולדותיהם מבטאים את השגחת הבורא עליהם. לפי זה, התמקדות התנ"ך בצאצאי אברהם, יצחק ויעקב אינה משום שיש כאן סיפור מיוחד במינו, אלא משום שסיפורו של כל עם מיוחד – בדרכו שלו.

ניתן להבין את סוד הקסם של פירוש זה. הוא נדמה כתופר באלגנטיות את האוניברסליות והפרטיקולריות של היהדות, באופן שמנטרל את סכנת ההתנשאות שברעיון העם הנבחר ומחליק בקלות בגרון הקוסמופוליטי המודרני. הבעיה היא שהוא מנוגד באופן בסיסי לאחד היסודות המוסדיים ביותר בתורה, המופיע בה פעמים אינספור: "ייחודיותה ובלעדיותה של התגלות ה' לישראל. מהתורה עולה בבירור שייחודיות זו אינה רק 'רוחבית' – קרי, שוני בעלמא מדתות של עמים אחרים – אלא 'אנכית': בחירה חד-פעמית ונצחית בעם אחד על פני עמים אחרים." שאל נא לימים ראשונים אשר היו לפניך... ולמקצה

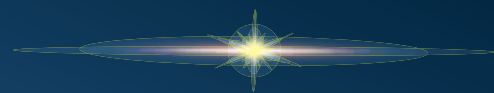

שלם וקח עוד היום אצלך בבית

מיחסני חשמל

הרשת הזולה והמשתלמת בישראל

SpiritBarTouch
Shabbat

הכירו את בר המים המתקדם ביותר לשבת

ספיריטבר

קטן מבחוץ. גדול מבפנים

MILLER POINT

מזמינים עכשיו ונהנים ממחיר השקה
ומהתקנה תוך 48 שעות! *5018

מזיגה אוטומטית
מותאם גם למילי סיר

מיכל מים גדול במיוחד
לשפע בשבת ובחול

קומפקטי בעיצוב
אלגנטי במגוון צבעים

מסך טאץ' עם מעבר
למצב שבת בקליק

שעות פתיחה: בימים א'-ה': 09:30-22:00 שישי וערב חג: 09:00-15:00 מוצאי שבת וחג: חצי שעה מצאת השבת עד 23:00
בתוקף עד 31.10.21 או עד גמר המלאי, המוקדם מביניהם | המחיר הקודם של המוצרים שבמבצע היה בתוקף לפחות יום | ס.ל.ח. | מינימום 50 יחידות מכל פריט | בכפוף לתקנון המבצע המופיע בחנויות

שלם וקח עוד היום אצלך בבית

מיחסי השמל

הרשת הזולה והמשתלמת בישראל

מבצע

כסף מתנה

לקנייה מיידית על כל החנות

SAMSUNG **מתנה 900**

70" **4K** SMART TV UHD

UE70AU7100 **4,590**

LG **מתנה 800**

65" LG NanoCell Smart TV 4K

65NANO75VPA **3,990**

SAMSUNG **מתנה 700**

55" **4K** SMART TV QLED

QE55Q60A **3,590**

SAMSUNG **מתנה 700**

58" **4K** SMART TV Crystal UHD

UE58AU7100 **3,190**

LG **מתנה 600**

55" מסך 55" LG UHD TV Smart TV 4K

55UP7750PVB **2,690**

SAMSUNG **מתנה 200**

טלפון סלולרי Galaxy S21 Ultra SM-G998DS/F 256GB 12GB

4,579

JBL **מתנה 100**

בידורית אלחוטית ניידט נטענת PARTYBOX ON-THE-GO

מקופון אלחוטי וכן **1,390**

GoPro **מתנה 200**

מצלמת אקסטרים GoPro Hero 10 Black

כרטיס זכרון + מתנה **2,189**

Hisense **מתנה 1,500**

85" **4K** SMART TV

85A7500FIL **7,990**

LG **מתנה 1,000**

75" מסך 75" LG UHD TV Smart TV 4K

75UP7550PVC **4,990**

Lenovo **מתנה 350**

מחשב נייד "גיימינג 15.6"

LEGION 5-82AU00CGU5 15IMH05H Intel® Core™ i7-10750H Processor 8GB DDR4-SDRAM, 2933 MHz זיכרון; כונן: כונן NVMe 512GB PCI Express, *NVIDIA GeForce® GTX Ti-4GB 1650 Windows 10 **5,190**

NINTENDO SWITCH **מתנה 100**

קונסולת משחק Nintendo Switch Oled **1,779**

XBOX **מתנה 100**

קונסולה Xbox Series S 512GB **1,289**

COBRA **מתנה 100**

כיסא גיימינג Cobra C8M עם תאורת לד, הדום לורגליים וכרית מסאז' **1,189**

SENSOR **מתנה 100**

בידורית סטור 15" 2 מיקרופונים אלחוטיים + USB לזרוע זיכרון **679**

ALIEN **מתנה 200**

שולחן גיימינג מקצועי AT-2B תאורת לד **1,289**

NORMANDE **מתנה 300**

מחשב נייד 14" intel מעבד 64gb אחסון 4gb זיכרון פנימי WIN 10 **999**

Tefal **מתנה 300**

מגהץ קיטור ספאל לחץ קיטור 8 באר GV9550 **1,250**

PHILIPS **מתנה 150**

מכונת גילוח נטענת פיליפס סנכולוגית CONTOUR DETECT S9031/13 **599**

Panasonic **מתנה 150**

מכונת תספורת נטענת פנסוויק ER-GP707 **459**

SAMSUNG מתנה 500 ₪

מקרר הפון
ממסוג
מקפיא תחתון

87 ליטר

RL4324RBASL

4,490 ₪ ~~2,990 ₪~~

LAMCOR מתנה 800 ₪

מקרר 4 דלתות
אמקור
ויורטה

472 ליטר

AM4472

3,790 ₪

LG מתנה 500 ₪

מקרר מקפיא
עליין נסוף
No Frost

471 ליטר

GR-B486INVS

3,490 ₪

meister מתנה 700 ₪

מקרר מייסטר
4 דלתות
ויורטה

485 ליטר

MR4850

3,390 ₪

אלקטרה מתנה 700 ₪

מקרר מקפיא
עליין אלקטרה

587 ליטר

EL 10643

8 שנות אחריות (1-7) ~~289 ₪~~

3,390 ₪

BOSCH מתנה 300 ₪

מייבש כביסה
כולל מעבה
1-8 ק"ג

8 ק"ג

קונדנסור

WTG86401

2,790 ₪

מתנה 300 ₪

מייבש כביסה
8 ק"ג
הובר

8 ק"ג

HLVD8DG-80

1,490 ₪ ~~1,490 ₪~~

BOSCH מתנה 200 ₪

כיריים
בוש אינדוקציה
חד פאזי

1,890 ₪

PUE611BB1E

Sauter מתנה 300 ₪

כיריים גז
זכוכית
קריסטלית
סאטר

1,190 ₪

SHG6002B

SHARP מתנה 800 ₪

מקרר שארפ
4 דלתות
איוורטר

470 ליטר

SJ-8420

4,590 ₪

SIEMENS מתנה 700 ₪

מכונת כביסה
סימנס

1-9 ק"ג

1600 סל"ד

Home connect

תוכנית קצרה 15 דק / 30 דק

WM6H4XM90NL

3,990 ₪

BOSCH מתנה 400 ₪

מכונת
כביסה
בוש

1-8 ק"ג

1200 סל"ד

IDOS

WAU24S6LPL

2,890 ₪

SHARP מתנה 300 ₪

מכונת כביסה
פתח קידמי
שארפ

1-8 ק"ג

1,590 ₪

ES-FE810CZL-B

SAMSUNG מתנה 200 ₪

מכונת כביסה
ממסוג
טכנולוגיית
Eco Bubble

1,590 ₪

WW6SJ4063LWKJ

מתנה 300 ₪

מכונת כביסה
פתח עליון
הובר

1200 סל"ד

6 ק"ג

H3TM26TACE

1,590 ₪

BOSCH מתנה 300 ₪

מדיח כליים
רחב כוש

צג דיגיטלי

SMS25AI05E

2,190 ₪

Sauter מתנה 600 ₪

תנור אפיה
משולב
כיריים

5 להבות
סאטר

90 ס"מ

6,190 ₪

9035

SIEMENS מתנה 700 ₪

תנור בנוי
פירוליטי
סימנס

תוצרת גרמניה

3,690 ₪

HB674BS1

Sauter מתנה 200 ₪

תנור בנוי
דיגיטלי
סאטר

1,690 ₪

SB1640

Midea מתנה 200 ₪

תנור
אפיה בנוי
מידאה

999 ₪

65CME10004

KENWOOD מתנה 650 ₪

מיקסר שף
קנווד

קצרת פרוסה
7.7 ליטר
1400 וואט

KVL6102T XL

2,790 ₪

KitchenAid מתנה 400 ₪

מיקסר
מקצועי
קיצ'נאיד

קצרת פרוסה
5 ליטר

5KSM125IER

1,790 ₪

magimix מתנה 400 ₪

מעבד מזון
פרימיום
מג'מיקס

1,790 ₪

CSS200JRXL

אלקטרה מתנה 150 ₪

סוסטר
אובן
אלקטרה

23 ליטר

549 ₪

ELTOA23BL

SAMSUNG מתנה 100 ₪

מיקרוגל שף ממסוג דיגיטלי

23 ליטר

449 ₪

MS23K3513AK

NESPRESSO מתנה 150 ₪

מכונת קפה
NESPRESSO
אסנדה מיני

כולל מקציף
חלב ארוצינו

749 ₪

G30

NUTRI NINJA מתנה 150 ₪

מעבד מזון
נינג'ה ענק
ועוצמתי

NINJA

PRO BN653

549 ₪

NUTRI NINJA מתנה 150 ₪

נוטרי נינג'ה
שייקר חכם
AUTO IQ

449 ₪

BN498

dyson מתנה 400 ₪

שואב אבק
דייסון אלחוטי

V10 ABSOLUTE

2,190 ₪

Shark מתנה 500 ₪

שואב אבק אלחוטי
נטען שארק

ZERO-M DOUBLE
PROIZ251

1,690 ₪

שעות פתיחה: בימים א'-ה': 09:30-22:00 שישי וערב חג: 09:00-15:00 מוצאי שבת וחג: חצי שעה מצאת השבת עד 23:00

בתוקף עד- 20.10.21 או עד גמר המלאי, המוקדם מביניהם | ט.ל.ח. | מינימום 5 פריטים שונים ברשת שעליהם מקבלים את ההטבה המקסימלית | פירוט המוצרים וסכום ההטבה של המוצרים המשתתפים במבצע מוצגים בסניפים ובאתר | מימוש ההטבה לקונים בחנויות ו/או באתר יתבצע בקניה חוזרת בחנויות הרשת ובאתר | המחירים אינם כוללים הובלה | אין כפל הנחות ומבצעים

” סבא היה מדבר הרבה במושגים של צבעים” מספר ר’ יוני עטיה, נכדו של הצייר האגדי ר’ ברוך נחשון ז”ל שנפטר לפני כחודש. ”הרבה פעמים כשהיינו נפגשים הוא היה משייך לי צבע מסוים - 'אתה נראה אדום מדי', או 'קצת כחול'... במבט שלו, הכל היה נראה אחרת. מלא צבעים חיים. לא פעם הלכתי איתו לסיבוב ברחבת הקשתות בקרית ארבע, שזאת פנינת טבע קטנה שעוד נשארה בקצה הקריה. סבא חלם לפתח שם מתחם לאמנים, והוא אהב להתבונן בדרך המיוחדת שלו על יופי הבריאה. הוא היה מצביע על ענפים שזוים ברוח ואומר לי: 'אתה יודע כמה תנועות יש עכשיו בעולמות העליונים, בשביל להזיז את הענפים הללו?' כשהיינו מטיילים בזמן של הפריחה, הוא היה אומר: 'מי לחץ על המתג והדליק את כל הפרחים הצבעוניים האלו אחרי כזה חושך חורפי?'

”גם כשהוא היה לומד, המבט שלו היה חודר לעומק” מוסיף ר’ יוני לספר ”אפילו לימוד החת”ת היומי שלו היה מיוחד. קודם כל - הספר שלו מלא בעיטורים ונקודות שהוא צייר ורשם תוך כדי לימוד. אבל מעבר לזה, הוא היה יושב מרוכז לגמרי. הוא הסביר לי: 'אני עכשיו לומד חברותא עם משה רבינו, דוד המלך ואדמו”ר הזקן, והם מגלים לי סודות שלא אמרו לאף אחד. שאני לא אקשיב להם?'”

בין הגנת לאקדמיה

ללא ספק, ר’ ברוך נחשון היה יהודי נדיר ומיוחד בכל קנה מידה. החל מההופעה הבלתי שגרתית שלו - כובע הברט הנצחי, מקל ההליכה המגולף והזקן שיועד על פי מידותיו, דרך סגנון הדיבור המיוחד של העברית המתובלת בביטויים בערבית, וכמובן עד עולמו הפנימי שלא התאים לאף הגדרה חיצונית ובא לידי ביטוי בציורים. כשנשאל בהזדמנויות שונות מתי הוא התחיל לצייר, היה עונה בדרכו המשעשעת, בסיפור: ”פעם הזמינו אותי להרצות בבית כנסת בשכונת רחביה בירושלים” פתח את הסיפור, והוסיף בסרקזם החד שלו ”מקום מכובד מאוד... אני כמובן לא מכין את עצמי לאף הרצאה, אלא מבקש מה' לפני שאני מתחיל - 'ה', תן שכל!'. כך הגעתי להרצאה, והרעיון שנפל אצלי לומר בפתיחה היה - 'אני עכשיו באבל'. שתקתי כמה שניות, כשכל המכובדים מסתכלים עלי ומנסים להבין מאיפה נפלתי, ומי מתחיל ככה הרצאה. אז הוספתי הסבר - הגנת שלי נפטרה השבוע”. הציבור הנכבד לא ידע איך לבלוע את הצפרדע, אבל ברוך נחשון, למרות שדיבר בדרך כלל בנימה משועשעת, התכוון למילים הללו ברצינות תהומית: ”הגנת הייתה הראשונה שגילתה את כושר הציירה שלי ועודדה אותו. היא הבינה אותי, ונתנה לי את החיים שלי. היא זאת שנתנה לי צבעים ודף - בכל הזדמנות. מאז הגן, הקשר שלי איתה לא הפסיק, ממש עד לפטירתה”.

ר’ ברוך נחשון נולד בשנת תרצ”ט בעיר חיפה, למשפחה שהשתייכה למזרחי - או ”קוראי הצופה הקדוש”, כהגדרתו. אמנם הגנת הייתה זכורה לו לטוב, אבל מוסדות בכלל ובתי ספר בפרט, לא התאימו בשום צורה לנפש האמן הלגמרי-עצמאית שלו. ”מבית הספר אני לא זוכר כלום, חוץ מדבר אחד נפלא שהתבוננתי בו כל הזמן - התקרה הלבנה!” סיפר פעם. ”כל מה שהמורים דיברו

הצירה של חברון

חייו הצבעוניים של ברוך נחשון,
הצייר החסידי שחי בחברון, שילבו כל
כך הרבה קצוות < אמנות שהשתלבה
בראייה רוחנית ותפילה, ומסירות עיקשת
לקדושה ולארץ ישראל שהשתלבו
בטבעיות עם חוש הומור שנון <
מאז ילדותו הוא חי מחוץ לקונספט וסלל
שבילים בהם לא דרך איש לפניו. יצאנו
לצעוד בעקבותיו
בניה זית

הרבי מלינאוויטש פותח את התערוכה של ברוך

שלא תאבד את הנקודה הפנימית שלך

א. גדלתי בתוך הציורים של ברוך נחשון. טליתות כרוכות על דמויות שקופות, חסידים מרחפים, דגים מעופפים, איילים שרים. תמיד בית המקדש של מעלה בצבעים פנטסטיים, הסוריאליזם החסידי שמאפיין את הכתיבה של רבי נחמן (ואת הטעם שלי בהכללה גסה) שטף כל כך יפה בציורים האגדיים של ברוך נחשון, שהייתי בטוח שהוא אדם שכולו רחמים ושמחה. האמת היא שהוא היה אדם מלא צער וכאבים, אבל את כל זה גיליתי רק כשהתארחתי אצלו בשבת אחת בחברון.

ב. הבית של ברוך נחשון מלא בציורים שלו, חלקם אינם גמורים, ובכל הקירות מודבקים המון גזרי עיתונות על המצב, חלק מודבקים שם עשרות שנים. בפעמים הוא הוסיף בועות דיבור לדמויות כמו בין רבין וערפאת. במטבח מודבקות בזו אחר זו תמונות תקריב של העיניים של האדמו"רים של שושלת חסידות חב"ד, זוגות עיניים יוקדות הבערות כך ולא נותנות מנוח.

ג. אני הייתי בטוח שהוא האיש הכי רציני בעולם, לפי הצבעים שלו ולפי הנושאים של הציורים שלו, אבל כשבאתי אליו להתפלל באותה שחרית של שבת, ראיתי אדם מלא יגון וכאב ולב פתוח לצער של העם והעולם.

ד. שניאור וולקר, שלמדתי איתו אז בכוכב השחר והיה צייר גדול ואיש בעל נפש אמר לי אז: איך לא ראית את כל הציורים שלו מקרוב? כולם עשויים טיפות טיפות וכל הטיפות האלה הן דמעות.

ה. לידי בתפילה ישב בחור מגונדר, לבוש בקפידה. בסוף התפילה ברוך ניגש אליו ואמר לו: גם אתה אמן, נכון? גם אתה צייר? הוא אמר: נכון. ברוך אמר לו: ואיך היהדות? והמגונדר השיב: עושים מה שעושים. ברוך אמר לו: היא יפייפה, נכון? היא הורסת!

ו. מי? שאל המגונדר. אני חשבתי שהוא מתכוון ליהדות, אבל ברוך אמר: החברה שלך, הכי יפה בעולם. המגונדר אמר: נכון, והיא לא יהודיה. ברוך אמר: את זה לא היית צריך להגיד לי. המגונדר שאל: למה זה תמיד צריך להיות ככה? ברוך אמר: בגיל חמש עשרה הבנתי שאני צייר וגם חלמתי להגיע לפרוי ללמוד ציור אצל הגדולים ביותר, אבל מהר מאוד הבנתי במה זה כרוך, והחלטתי ללמוד את כל מה שאפשר רק מחוברות. והנה ברוך השם חיתנתי עשרה ילדים עם הציורים האלה. אני מאחל לך שלא תאבד את הנקודה הפנימית שלך.

ז. המגונדר התרגש מאוד והלך משם וברוך תפס לו פינה בצד, כשכל האנשים הלכו, והפקיר את ידיו ורגליו בידי המעסה הפרטי שלו. הרפלקסולוג רק התחיל ללחוץ לו על היד והרגל וברוך התחיל לבכות. המעסה אמר: אתה לחוץ ומודאג. ברוך אמר: מה אפשר לעשות, כולי תפוס.

ח. מאז עברו אולי עשר או חמש עשרה שנה, ברוך הלך לעולם שכולו חסידים מעופפים, דגים שרים וסמלים פואטיים וקבליים. יחי זכרו ברוך.

אבי טאוב

עבר לידי, כי זה פשוט לא עניין אותי. אני התעניינות בשדות, בפרחים ובבעלי החיים שהסתובבו במורדות הכרמל, אבל בית ספר? לאמא שלי היה אוסף של תעודות עם המילה 'מספיק', מלמעלה עד למטה".

בגיל אחת עשרה, ההורים של ר' ברוך הבינו שהוא ממש חייב לצייר, ושלחו אותו ללמוד אמנות אצל צייר ידוע, בשם שלמה נראני: "הוא לא היה אדם דתי במובן המקובל, אבל הוא התייחס ממש בקדושה לאמנות. אני זוכר שכשהייתה מגיעה שבת הוא היה מניח את המכחולים ואומר 'שבת לה'. הדבר הזה נכנס בי עמוק. למרות התמסרות עמוקה ליצירה, כשמגיעה שבת הכל נעצר. זה אבסולוט שבת".

למרות חוסר ההתאמה, נחשון המשיך במסלול הלימודים עד לשיבת 'כרם ביבנה'. דווקא שם, כמעט באקראי, גילה את עולם החסידות. לכבוד י"ט כסלו, יצאו כמה חבריה להתוועדות בשיבת חב"ד בלוד. על שאלתו מה זה י"ט כסלו, קיבל את התשובה הבאה: "חג של חסידים שהגיעו מרוסיה, הם שותים הרבה, ומתגוללים שיכורים בשבילים של כפר חב"ד". ההגדרה הזאת דווקא סקרנה אותו, וכשהגיע לאולם הגדול והחצי ריק של ההתוועדות, ראה כמה קטנה בקצה האולם, עליה ישבו זקני החסידים ושרו ניגונים: "אלה היו ניגונים של פעם, והם שרו מהלב. היום יש כל מיני פרחי זמרה למיניהם, אבל שם שמעתי משהו אמיתי. כידוע - דברים היוצאים מן הלב, נכנסים אל הלב. שמעתי מהניגונים שלהם את הנשמה. כל כך נמשכתי והחלטתי להכיר יותר את החסידות. אחר כך לימדו אותי מי זה הרבי, ושאפשר לכתוב אליו. אחרי שקיבלתי תשובה ארוכה מהרבי, ידעתי שאני חייב לנסוע אליו".

אחרי שירות צבאי חזר לתקופה מסוימת בשיבת חב"ד, ולאחר מכן הכיר את רעייתו שרה תבול"א, שגדלה בכפר חסידי, וגם היא ממשפחה חסידית. המטרה הראשונה שלהם בתור זוג הייתה - לנסוע לרבי מלובוביץ'. במשך שנה עבדו וחסכו כדי לממן את הנסיעה, שהייתה אז דרך הים. כדי להיכנס לארה"ב היה עליהם צורך לקבל הזמנה ממוסד רשמי בארה"ב, ולכן שלח להם הרבי מסמך - affidavit - בו הוא מזמין את משפחת נחשון ומתחייב לממן את ההוצאות למחיתם.

"אחרי שלושה שבועות של הפלגה עם מחלת ים, הגענו לחוף בניו-יורק. כשראיתי איך הכל ירוק מסביב, אמרתי לאשתי: 'זה בגלל שאנן צומחים הרדולרים...'" סיפר נחשון. "המשכנו עד ל-770, ואז עמדנו פעם ראשונה מול הבניין הזה. בתחילת שנות השישים עוד לא היו כל כך תמונות ולא ראינו אף תמונה של הרבי - אבל כשראיתי יהודי צועד לבד ברחוב לכיוון בית המדרש, ידעתי שזה הרבי".

לנחשון נקבע זמן ליחידות למחרת בלילה, שנמשכה בסופו של דבר שלוש שעות(!). "דבר אחד למדתי באותה יחידות - שלרבי היה כושר הקשבה. כשדיברתי על כל הצער שעברתי בחיים עד שהגעתי אליו, הוא ניגב כל פעם את המצח מהזיעה. ראיתי שהצער שלי נגע לו עמוק בלב". בסופה של אותה יחידות ארוכה ("כשמדי פעם המזכירים ניסו לסחוב אותי החוצה, כמו חתול שהתגנב לחדר"), אמר לו הרבי משפט מוכוון, שליווה אותו כל חייו: "דורות רבים עברו, וחוש הציור בכשרות לא ניתקן. ואתה נתקן!"

כדי שיוכל "לצייר בכשרות", כהגדרת הרבי, הלך נחשון לקבל הדרכה מרבנים בעניין הגבולות של הציור. נחשון נשאר עם אשתו וילדיו שנולדו בהמשך לעוד כשנתיים בארה"ב, כשהרבי מממן לו מלגה ללימודי אמנות במשך שנה. מאוחר יותר, הרבי קישר אותו עם אמן ירא-שמים בשם ניסן דייוויס, שסידר לו

יום הששי

בלימודי התואר השני
במכללה האקדמית הרצוג

הצטרפו לתוכנית ייחודית המתקיימת בימי שישי
בלימודי התואר השני במקצועות היהדות

תנ"ך ופרשנותו | מחשבת ישראל

קורסים
מקוונים

הלימודים מתקיימים
בקמפוס ירושלים

למידה היברידית
מהבית ומהקמפוס

מלגות והחזר שכ"ל
לזכאים

מספר
המקומות
מוגבל

ימים אחרונים להרשמה

הרצוג. לדעת. לחנך.

לפרטים: 073-3742354 או היכנסו לאתר המכללה: herzog.ac.il

היה משאיר כמתנה לזוג הטרי - וכמעט תמיד הייתה שם מערת המכפלה. הוא היה יכול לצייר את המערה בתוך ארבע דקות. פעם אפילו עצרנו בדוכן פלאפל בדרך, הוא לקח מיד מפת מהדלפק, ועד שגמרנו לקנות, השאיר לבעל הבית ציור של המערה עם חתימה 'באהבה - ברוך נחשון, חברון'."

ציור מיוחד של המערה, הגיע - לא להאמין - למוקטעה ברמאללה! "יום אחד נכנס השכן שלנו, אברהם בן יוסף" סיפר ר' ברוך, "ומספר שקצין בשם תרזה היה במוקטעה, והתפלא מאוד לראות שם ציור שלי. איך זה קרה? לפני הרבה שנים, המושל הצבאי בחברון - עופר בן דוד, אמר לי שאני מוזמן לבית של ראש העיר בחברון - שיח' מוחמד עלי ג'עברי, ולצייר את המערה כמו שהוא רואה אותה מהבית שלו. הגעתי לבית של ג'עברי, הוא קיבל אותי יפה ודאג לי לכוס קפה. ציירתי לו את המערה, וככה במשך שנים, בלשכת ראש העיר הערבי, היה תלוי הציור, ומשם התגלגל לרמאללה - עם החתימה: נחשון - מתנחלי חברון...."

ההשראה של ברוך קיבל מהחיים סביב מערת המכפלה, הגיעה בצורות מגוונות, והשפיעה גם באופן כללי על היצירה שלו. במשך שנים רבות הוא היה מצייר בשחור לבן, עד שמשמייים החליטו לשרג לו את הסגנון. בשנים הראשונות של ההתיישבות בחברון, ר' ברוך פתח גלריה לצד 'מוזון המתנחלים', ששוכן בקרבת המערה (במבנה שבו כיום נמצא אולם גוטניק). "יום אחד ראיתי אישה זקנה, פרסית, צועדת בקושי רב לכיוון המערה", סיפר ר' ברוך בכמה הזדמנויות, "ראיתי שהיא צמאה מאוד, וקניתי לה משהו לשתות. היא הודתה לי מאוד, ועלתה להתפלל באולם יצחק. אחרי שעה, היא חזרה מהמערה כשהיא - מה שנקרא אצלנו - בא'ורות'. היא התפללה במערה ליד פתח הנרות, והביאה לי שמן שהוציא לה השיח' אל-עאטעף-אללה ירחמו - מפתח הנרות. היא אמרה שראתה באולם יצחק אורות גדולים עולים מהמערה לשמים, והבינה שתבוא ברכה גדולה וברכה אותי". היה אפשר להתייחס שלא ברצינות לאותה אישה, לולי מה שקרה כמה שעות אחר כך.

באותו יום הופיע במערה יהודי זקן בעל עיניים מאירות - הרב וועלוועל (בנימין זאב) חשין שמו, מזקני חסידי ברסלב בדור הקודם, שהיה יהודי צדיק וקדוש. הוא ראה שר' ברוך קצת מדוכדך והתעניין בשלומו. כשענה ר' ברוך שהפרנסה לא ממש הולכת טוב, אמר לו הרב חשין שיאמר 40 לילות ברציפות את כל התהילים - ויראה ישועות. ר' ברוך קיבל את העצה, ובאמת ראה ישועות גם בפרנסה, אבל גם ביצירה: "הייתי אומר בכל לילה את התהילים, ופשוט רואה תוך כדי האמירה את המזמורים בצורה של תמונות. אחרי שנה, הרב חשין שוב פגש אותי, ואמר לי שהתהילים שלי יקרים מאוד בשמים, ושאומו עוד פעם 40 יום. בפעם הזאת, התחלתי לראות את כל התמונות של התהילים גם עם צבעים, ומאז אני מצייר בצבעים."

במערה, סיפר ר' ברוך בהזדמנות אחרת, הוא קיבל השראה לגבי ציור מסוים: "יום אחד, בתפילת שחרית במערה, אני מגיע לאופנים וחיות הקודש, ופתאום, כמו בפרק א' ביחזקאל, נפתחו השמים

חנן ישועה בן שושן זצ"ל בשיחה עם ברוך נחשון. למטה נראה המשפיע ר' משה ונבר זצ"ל

פגישה עם אמן-פסל, יהודי חילוני בשם חיים גרוס, שמאוד התפעל מהכישרון של נחשון, ורצה לסדר לו שלוש מלגות במקביל, כדי שיוכל ללמוד ציור אצל גדולי האמנים בארה"ב. נחשון התעניין בתכנים הנלמדים, וכשהבין שהם סותרים את ההלכה אכזב את התקוות שתלו בו, וסייר להמשיך במסלול המפתה שהוצע לו: "חיים גרוס אמר לי אז כך - איש צעיר, הרבי מלובביץ' מבין בהלכה, וחיים גרוס מבין באמנות!". בכל זאת אמרתי לעצמי שזאת פעם יחידה במילניום שרבי אומר לחסיד שלו ללמוד אמנות וגם משקיע בו מלגה - אני לא אלך נגד הרבי!".

הרבי המשיך ועודד את ר' ברוך לאורך השנים, ופעם ביקש ממנו להציג תערוכה ליד 770, והבטיח לו: "אני אהיה הפותח". הרבי אכן הגיע לתערוכה, ובמשך כשעה עבר בין הציורים והעיר את הערותיו. אחת ההערות החשובות של הרבי הייתה, שצריך להוסיף לציורים חסידים רוקדים - ומאז הם

ממלאים את הציורים של ר' ברוך. בסוף הביקור הוסיף הרבי שליחות לר' ברוך: "תפיץ את הציורים שלך בעולם!".

מבחינת ר' ברוך נחשון, את תעודת ההסמכה הרשמית שלו כאמן, קיבל כעבור חמש עשרה שנה, כשהגיע לביקור בארה"ב ובא להראות אלבום ציורים שלו לאותו אמן - חיים גרוס. היהודי התבונן בציורים והתפעל: "אני זוכר היטב מה אמרתי לך, אבל כעת אני חושב שהרבי מלובביץ' צדק. אם היית הולך לאקדמיה, היית מקבל את הקו של הפרופסורים שם. בגלל שלא הלכת לשום אקדמיה, אתה מקבל הכל מהשמים ואתה אדם חופשי!". ברוך נחשון הלך לדרכו, וכנראה בנכות הנאמנות שלו לדרך הקדושה פגש דרך הציור גם כמה מלאכי אלוקים.

בעיר האבות

כשחזרה משפחת נחשון לארץ, הם שמעו על ההתארגנות להקמת יישוב יהודי בחברון והחליטו להצטרף לקבוצה. כבר מחג הפסח הראשון, בהתנחלות במלון 'פארק' בחברון, הפכו לחלק בלתי נפרד מהחבורה ומהנהג של עיר האבות. מעלילות משפחת נחשון בחברון אפשר לכתוב ספר עב כרס. ר' ברוך, ובעיקר רעייתו - שרה, היו מהפעילים המרכזיים ביותר בכל שלבי ההתיישבות בקרית ארבע, ויותר מכך - במערת המכפלה ובחברון. חלק גדול מאוד מההשראה לציורים של נחשון הגיע ממערת המכפלה ומהגופים שסביבה, שהיו לחלק בלתי נפרד מאישיותו. בשנים הראשונות גם הרבה לטייל בחיבי חברון "בין החברים של 'הנביא' - כפי שכינה את הערבים, וביזכרון החזותי שלו 'צילם' את המערה מכל זווית אפשרית, מה שבא מאוחר יותר לידי ביטוי דרך המכחול וכן הציור.

"כשהיינו מגיעים לחתונה, סבא לא היה מתעניין באוכל, והמוזיקה בדרך כלל עשתה לו חור בראש" מספר ר' יוני עטיה. "במקום להסתכל סביב, הוא היה לוקח מפת מהשולחן ומתחיל לצייר. את התוצאה,

לא חבל לפספס את השנה?

זו ההזדמנות שלכם להירשם ברגע האחרון

תואר שני M.Ed.

חוגי הלימוד בתואר השני:

הוראת המתמטיקה | ניהול וארגון מערכות חינוך
חינוך מיוחד בהתמחויות: לקויות למידה ולקויות מורכבות
תנ"ך | תושב"ע | מחשבת ישראל | חינוך יהודי

תואר ראשון B.Ed. והסבת אקדמאים להוראה

חוגי הלימוד בתואר הראשון:

חינוך מיוחד | לשון | אנגלית | ספרות | גיאוגרפיה
אזרחות | תושב"ע | מתמטיקה | מדעי המחשב
מדעי הטבע | היסטוריה | לימודי אי" | תקשורת
תנ"ך | מחשבת ישראל

פותחים את שנת הלימודים בלמידה היברידית

הרצוג. לדעת. לחנך.

להרשמה: 073-374111 או היכנסו לאתר המכללה: herzog.ac.il

מוות-קליני תוך כדי ניתוח לב פתוח. היא התחילה במסע של חיפוש רוחני, ומאוד התרשמה מציורים שלו וביקשה לבוא לראות עוד. כשראתה את התמונה הזאת - כמעט התעלפה. "היא אמרה לי 'אני הייתי שם. יש לך מזל שהגעת למראה הזה בתפילה, ולא דרך מוות קליני'".

הציור המדובר שוכן במקום חשוב בבית משפחת נחשון - סמוך לארון הקודש שנמצא בסלון. ר' ברוך, שאופיו הייחודי לא כל כך השתלב במניינים אחרים בקרית ארבע, ייסד לפני כארבעים שנה מניין בביתו. בנימה אישית אוכל לספר, שמכיוון שדוד שלי, ר' אילן תור הי"ו, הוא מהמתפללים הוותיקים אצל משפחת נחשון, זכיתי גם אני כילד להתפלל במניין המיוחד הזה לא מעט פעמים. נער הייתי גם בגרתי, אבל מניין כזה בשום מקום לא ראיתי. הציורים שמקיפים אותך מכל הקירות של הסלון-בית כנסת, קריאת התורה - כמו שרק ר' ברוך קורא, כינוי חיבה מיוחד לכל מתפלל (למשל, דוד שלי הוא "הסבא קדישא") וה'מי-שברכים' שלו שגורמים לך לא פעם להזיז את הבטן מרוב צחוק, יצרו מקום תפילה שאין דומה לו.

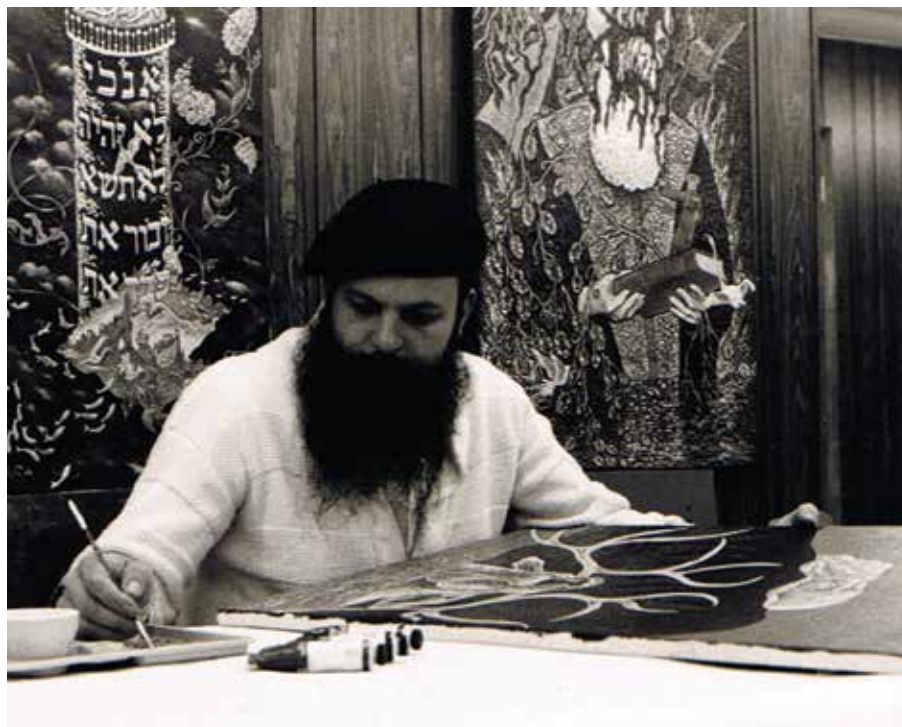
זוכר הברית

מתוך כל שנות החיים של משפחת נחשון בחרון, ממקד הנכד - ר' יוני עטיה - שתי נקודות מרכזיות שבהן התייחודה המשפחה מבין כל הפעילים והמתיישבים: "מאז שחזר עם ישראל לחרון במלחמת ששת הימים, ברית המילה הראשונה ליהודים שנערכה במערת המכפלה, הייתה של דוד שלי - ר' יוסי נחשון, ולהבדיל בין החיים לחיים, הקבורה הראשונה הייתה גם היא - הקבורה של אברהם ידידיה".

משפחת נחשון זכתה שהילד הראשון למתנחלי חברון, היה ילד החמישי - שניאור חברון: "כשהוא נולד, הרב לוינגר אמר לי - זה הילד של כל עם ישראל" סיפרה שרה נחשון. "לברית שלו הגיעו הרבה מאוד אנשים שבכלל לא הכרנו - ראש האופוזיציה מנחם בגין, השליש של ראש הממשלה לוי אשכול, ועוד אוטובוסים שלמים עם אנשים מכל הארץ. במקביל, הגיע מברק בהול משר הביטחון, דאז, משה דיין, שאסור בשום אופן לערוך בריתות במערת המכפלה, שמא ייפגעו הרגשות המוסלמיים למראה היין בברית. כך שלא זכינו עם הילד הראשון של חברון לערוך ברית במערה, אלא רק בממשל הצבאי".

כעבור שנתיים, כשנולד עוד בן למשפחה, החליטו ברוך ושרה שהברית תהיה במערה, ולא משנה מי יתנגד לכך. בשעה היעודה, ציבור גדול חיכה בממשל הצבאי - שם התגוררו כולם, והנה מופיע המוהל ואומר בהתרגשות: "כמה נפלא היה לומר 'בבריתו של אברהם אבינו' ליד קברו..." הרב לוינגר שאל: "מה זאת אומרת - כולנו מחכים לברית?" המוהל ענה: "הברית כבר הייתה במערה! הסעודה תהיה כאן". הציבור היה בהלם, ומתוך כל התגובות, שרה נחשון סיפרה על רגע אחד: "הרב לוינגר הרים יד גבוה למעלה ואמר - תראו את נחשון! הוא לא מאמין באף אחד, רק בזה שלמעלה!" למחרת התפרסמו ידיעות בכל הארץ על כך שבמצע סודי של המתנחלים, נערכה ברית במערה - מבצע שהוכתר בהצלחה.

למרות שלא דווח על ערבי רגשותיו נפגעו, השלטונות המשיכו לאסור על בריתות במערה, כך שגם כאשר נולד עוד בן במשפחת נחשון, הברית תוכננה כמצע חשאי. המוהל שהוזמן מירושלים חש להצטרף למהלך, מכיוון שהברית הייתה בסמיכות לפסח, והוא חש להיות עצור בליל הסדר. שרה נחשון הרגיעה אותו שהם

ואראה מראות אלוקים'. אחרי רגע, בא מישהו וצעק 'א צענטער !!' עשירי למנין !! ! והרס לי הכל... בכל זאת, החיזיון נשאר, וציירתי אותו". הציור שנולד בעקבות אותו חיזיון, מתאר מסך של שלהבות שהולך ונפתח, ומתוכו בוקעת אות י', בוערת גם היא. כעבור כמה שנים, קיבל ר' ברוך טלפון מחיילת משוחררת מקרית ים שעברה

ר' יוני עטיה מבקש להדגיש, שהעבודה של סבו, ר' ברוך, ממשיכה גם לאחר פטירתו: "הרבי הורה לו להפיץ את הציורים שלו בעולם. השליחות הזאת ממשיכה גם כעת, ובעזרת ה' לכל מקום שבו יגיעו הציורים, הם יפיצו את האור המיוחד של התורה והחסידות, דרך חוש הציור שבא על תיקונו".

קוראי 'קרוב אליך' הוותיקים זוכרים את ציוריו של ר' ברוך נחשון שפורסמו מעל דפי העלון לאורך שנת תשע"ו. במסגרת מדור 'השראה' בחר ר' ברוך כל פעם פסוק מהפרשה ורעיון חסידי, אותו החליט לגלם בצורה וצבע. כעת לקראת יריד החסידות ב"ט כסלו, נאגדו הציורים בספר חדש, בפורמט אלבומי. יחד עם התמונות, משולבים פסוקים מהפרשה ורעיונות חסידיים ייחודיים.

מי יהיה **ההברותא** שלך השבת?

מתחילים מבראשית בספריית בית-אל

מנעט מן האור מארז

הרב חנן פורת
עיונים בפרשיות השבוע, מדרשים, שירים
וצילומים מהימים מנופי ארץ ישראל

בקרבת קדוש א-ב

הרב יהושע שפירא
על פרשיות השבוע

שלמי תורה

הרב שלמה אישון

שיעורים בפרשת השבוע. הספר דן
בסוגיות ייחודיות מתוך עיון בחז"ל
ורבותינו הראשונים, הוגי החסידות
והראי"ה קוק

הלמיני עכשיו

להשיג ברשתות ובחנויות
הספרים המובחרות

1-801-700-201

www.beitel.co.il

אלוף הפיקוד: "זה לטובתך! את חברון יחזירו, ולך לא תהיה אפשרות לעלות לקבר". שרה כמוכן לא ויתרה - "את חברון יחזירו? חברון של עם ישראל לדורות עולם!" "לא יעזור לך", אמר האלוף, "הבאנו כבר הרבה צבא". אלוף הפיקוד עמד בדברו, ושלח הרבה מאוד כוחות. בשלב הזה, שרה לקחה בידיה את התינוק הנפטר, שהיה עטוף בסדין, ואמרה לקצין שעמד שם - "אני הולכת לקבור אותו בחברון, ונראה מה תעשו לי!" מובן שהחיילים היו המומים, ולא העזו לעצור אותה. היא עברה מחסום ועוד אחד, עד שבשלב מסויים החיילים אמרו לה: "גברת נחשון, תעלי לג'יפ ונסיע אותך לבית הקברות. הגיע אישור משר הביטחון...".

פעמים רבות סיכמה שרה נחשון את הסיפור המצמרר, באמירה שבקבורה הראשונה בחברון קבר אברהם את שרה, ובקבורה הראשונה של השיבה לחברון, היא שרה, קברה את אברהם בנה.

רק לאחר הקבורה, בשעת ערב מאוחרת, חזר ר' ברוך לביתו ואז נודע לו על האסון המשפחתי. למרבה ההפתעה, כמעט יחד עם חזרתו הביתה, הופיעו בפתח הבית קבוצה של חסידי חב"ד מקרית מלאכי, ואמרו שהרבי שלח אותם לשהות שבוע ימים אצלו בבית. "הרבי רואה את הנשמות" הסביר ר' ברוך בשנים מאוחרות יותר, "הוא ראה את הנשמה של הילד עוד הרבה לפני שאני ידעתי משהו, וכבר לפני שהדיעות הגיעו אלי בדרך הגשמית הוא שלח מניין אנשים לשבעה".

המעגל נסגר

ר' יוני עטיה, שבמשך שנים היה בקשר חם עם הסבא ר' ברוך וגם ליווה אותו הרבה בשנים האחרונות, מספר שבאורח פלא, אחרית ימיו של הסבא נקשרה גם היא עם ברית במערת המכפלה. "כבר לפני שנה המצב של סבא היה קשה מאוד" נזכר ר' יוני, "הרופאים אמרו שהזמן שלו לחיות קצר מאוד. מדי פעם, כשהייתי נמצא איתו בבית הרפואה, הייתי מנסה לעזור לו להתרומם מבחינה מורלית. במהלך השנים, בכל שנה כשהייתי מתקשר ושואל אותו מה הוא רוצה ליום ההולדת, הוא היה אומר לי 'בא נלמד מאמר חסידות'. ברוך כלל הוא רצה ללמוד מאמרים של הרי"צ - 'הרבי המספר', כמו שהוא היה מגדיר. אז כשהוא היה במצבים קשים, אמרתי לו שהוא קיבל מתנה. לעומת אנשים שתקועים פה וסובלים ומקסימום יש להם טלוויזיה מול הפנים, הוא יכול לקיים את הפתגם החסידי - 'מקום שמחשבתו של אדם, שם הוא נמצא'. הזכרתי לו את המאמרים שלמדנו ושרתי איתו ניגונים. לאט לאט הוא היה מצטרף אלי, ובמחשבות הלכנו להתוועדות אצל הרבי".

"כבר לפני שנה, ביום כיפור הקודם, הייתי אתו בהוספיס ליד גדרה", ממשיך ר' יוני לספר, "כשכל האנשים שהיו שם בחדר, נפטרו כעבור זמן קצר. סבא הצליח להקשיב בקושי ולענות אמן על תפילות יום כיפור שהתפללתי ליד המיטה שלו. למרות זאת, נגד כל הסיכויים, עם התפילות שהתפללו לרפואתו ועם תוספת של שם, הוא חזר הביתה אחרי שמחת תורה לעוד שנה שלימה. בעשרת ימי תשובה, תוך כדי הפעילות של הכנסת אורחים במערה - ב"ה, כל יום עד אמצע הלילה - מתקשר אלי הדרוד שלי ר' יוסי נחשון, ומספר לי שנולד לו נכד והם תקועים עם מקום לעשות ברית, כיוון שבצד של המחותנים הרבה חלו בקורונה והם כולם בכיבוד. אמרתי לו: מה השאלה בכלל? אתה הילד הראשון שנימול במערה - תבואו לעשות ברית במערה! את הסעודה נעשה בבית של סבא וסבתא ונכניס להם קצת שמחה!"

המשפחה של ר' יוסי קיבלה את ההצעה. הברית נערכה במערה, ובסוף הסעודה בבית משפחת נחשון בקריה - הסתלק הסבא רבה - ר' ברוך נחשון - לבית עולמו, ונטמן בבית העלמין העתיק של חברון.

"היה נראה שסבא ממש חיכה לברית" מסיים ר' יוני, "הנין שנימול הוא הנין מספר 70 של סבא וסבתא. אחרי הקבורה אמר משהו לסבתא, ששני הדברים הגדולים שהם היו הראשונים לפתוח לטובת כלל ישראל - בריתות במערה, וקבורה בחברון, חזרו והופיעו בשבילם באופן פרטי, ממש באותו יום". ■

לוקחים אחריות, ואם יהיו סיבוכים - הם אלה שישבו בכלא. בתחילה הכל התנהל כשורה - המוהל החביא את כלי המילה בכיסים, וכל האורחים תפקדו כמבקרים שגרתיים במערה. הבעיות התחילו כאשר אורחת של משפחת נחשון שהגיעה מלונדון, במקרה פגשה מכר שלה - קצין הדרת של צה"ל, שהסתובב ברחבי המערה. כשהוא שאל אותה מה היא עושה במערה, היא ענתה בתמימות שבאה לברית...

"הבחורה רצה אלי מבהלת, ושאלה אותי מה קורה פה" סיפרה שרה נחשון, "היא לא הבינה למה ברגע שהוא שמע על הברית הוא התחיל לרוץ בטירוף... שרה לא איבדה עשתונות ואמרה למוהל - 'תתחיל עכשיו! מהר!!' המוהל הספיק לעשות ברית, אבל בדיוק ברגע המפליל של מזיגת כוס היין, הופיע הקצין ושאל: 'נחשון!!!! על זה אתה תשלם!' הוא תפס את הגביע ושפך אותו במהירות. כשרצה לתפוס את הבקבוק, נתקל בהתנגדות של חסיד זקן, ולוחם אגדי בפני עצמו - ר' משה צבי סגל, שהתפרסם בשעתו במסירות הנפש שלו לתקוע בשופר בכותל, למרות האיסור שהטילו הבריטים על קיום המצווה שם. ר' משה צבי היה ידיד קרוב של ר' ברוך נחשון והגיע לברית. הוא זה שאחזו בבקבוק וצעק על הקצין: 'הבריטים היו יותר ג'נטלמנים ממך! הם לפחות נתנו לי לגמור את התקיעות שופר עד הסוף!!'".

כמו בזמן הזה, גם בימים ההם - כשמדובר ב'פשע' יהודי, המשטרה הגיע במהירות שיא ועצרה את ר' ברוך. את ברכות הברית נאלצו להשלים במסעדת המתנחלים, שם נערכה גם הסעודה, ללא אבי הבן, ויקרא שמו של התינוק - אברהם ידידיה. למחרת שוחרר ר' ברוך לביתו, ולאחר כמה ימים התיק נסגר, בגלל שחומר הראיות המרכזי בתיק - בקבוק היין, נעלם. כששאלו את אחד השוטרים מה קרה, הוא ענה שכשראו יין במשטרה, כנראה בהשפעת המקור החסידי של הבקבוק, כולם שתו 'לחיים', עד שנגמר הבקבוק...

לצער הלב, חודשים ספורים לאחר מכן, התינוק אברהם ידידיה נפטר במוות עריסה. ר' ברוך יצא יום קודם לכן לסיודים בירושלים ולא היה בבית. כדי לוודא את הפטירה, נסעה שרה עם התינוק לבית החולים 'ביקור חולים' בירושלים. מכיוון שלא הצליחו בשום אופן למצוא את ר' ברוך, החליטה שרה לקבור את הילד בחברון. בעידודו של הרב גדליה קניג זצ"ל שהגיע ל'ביקור חולים', ואתו היו בני הזוג נחשון מתייעצים פעמים רבות, יצאה שרה לדרך, עד שנעצרה על ידי כוחות צבא בצומת הזכוכית שבפאתי חברון. החיילים הבהירו לשרה שבעקבות המצב הפוליטי הרגיש, הממשלה לא מאשרת קבורה בחברון: "יש לך שתי אפשרויות" אמרו לה בהחלטיות, "או שתקברי אותה בקריה ארבע התעשייה, או שתחזרי לירושלים!" שרה לא ויתרה, וכעבור שלוש שעות שוחכנה במחסום, הגיע אלוף הפיקוד וחזר על דברי החיילים. כששאלה למה אין אישור, ענה

כדי לחיות בגדול צריך מעשים גדולים

ישראל זעירא

וגם לגדל את הילדים שלנו למציאות כזו שהאחר הוא לא זר, הוא נמצא אצלנו כל שבוע בסעודת שבת. זו המשמעות של בית המדרש לשליחים עבורנו.

בבית המדרש 'הנני' לשליחות, ילמדו התלמידים את תורת קירוב הלבבות והשליחות. איך להתחיל שיעור, איך הופכים בית כנסת ועוד. "הרבה חילונים חוששים מטעות ופאדיחה בבית הכנסת" מספר הרב אסף טבצ'ניק, ראש בית המדרש. "מתברר שהסידור הוא ספר מאוד לא ברור להם, יש טקסט מעל ומתחת לקו, יש אותיות גדולות וקטנות, יש חלקים שהם התפילה עצמה ויש חלקים שהם הנחיות". דוגמא טובה לכך היא אישה שביקשה להתפלל וכשראתה שביום טוב אומרים כך וכך סברה שאם עבר עליה "יום טוב" היא צריכה לומר את הדברים.

בציבור הציונות הדתית יש רצון אמיתי לעסוק בתחום קירוב הלבבות אך לפעמים אנחנו לא מאמינים בעצמנו שזה אפשרי, שיש לנו מה להעניק ולהשפיע החוצה. אנחנו לא מספיק מאמינים שהשכן ה'חילוני' רוצה לשמוע מה יש לנו להגיד. המושג 'הדתה' השתלט עלינו, וקיבל בשנים האחרונות גוון שלילי כאילו יש כאן עניין של כפייה. אך למען האמת - אין אפשרות לכפות על מישהו לחזור בתשובה. לאחר שנים רבות של פעילות ועשייה של מרכז 'ראש יהודי' למען קירוב לבבות הבינו אנשי ראש יהודי שיש כאן צימאון עצום ללמוד, להתקרב, להקשיב. ובשביל להגיד את הדברים הנכונים, לחבר לבבות ולהשפיע מרכז 'ראש יהודי' ריכז תכנית ערב איכותית, ובה ירצו מיטב הרבנים, בעלי התשובה, והמרצים בעלי הניסיון, על מנת שהלימודים יהיו מדויקים ומעשיים. בבית המדרש 'הנני' יקבלו הלומדים והלומדות, את הכלים והידע כדי להוציא את השליחות שלהם לפועל.

התכנית מיועדת לכל אדם, איש או אישה, מגיל 20, שכליכם אהבת השם ואהבת ישראל. (לרבות רווקים) התכנית תתקיים בימי ג', בת"א, מפגשי ערב למשך שנה. בתכנית, שתהיה בנשיאותם של הרב שמאול אליהו שליט"א והרב יהושע שפירא, ישתתפו מיטב המרצים כגון: הרב מיכי יוספי, הרב יונה גודמן, הרב אורי שרקי, הראל חצרוני, הרב יהושע וידר ועוד.

בפרשת השבוע אומר הקב"ה לאברהם אבינו: "לך לך מארצך, ממולדתך ומבית אביך אל הארץ אשר אראך". המשפט הזה נעשה סמל במרוצת השנים למשימת השליחות הגדולה של אברהם ושרה. גם בדורנו משימה זו ממשיכה ללוות אותנו, ובמקביל לשיבות והמדרשות שמלמדים בכל שנה אלפי תלמידים תורה לשמה, הגיע הזמן להגשים אותה להוציא אותה החוצה ולהפיצה.

כדי למלא את השליחות שלנו ולהדליק את גפרור הקירוב אצל כל מי שמעוניין להתקרב לתורה וליהדות, מרכז 'ראש יהודי' פותח השבוע תכנית לימוד חדשה ומרתקת: לימודי שליחות. כך, בנוסף ללימודי התורה המתקיימים בשיבות ובמדרשות, יוכלו התלמידים להגשים את אמונתנו ולהעביר אותה הלאה לכל החפץ לשמוע.

ארו בן שלום, בוגר ישיבה, הרגיש במהלך לימודיו בישיבה שהאש אצלו נדלקה ושהוא רוצה להוציא את התורה הזו החוצה. הרצון הטוב שלו נתקל בקשיים רבים כיון שהוא לא ידע איך לעשות את זה. כשהכיר את מרכז 'ראש יהודי' לראשונה, ראה את העשייה שלהם והחליט להירשם לקורס שליחים של ראש יהודי.

"נתנו לי כלים מעשיים וחשובים כיצד להגיע ללב של אנשים ואיך אני יכול להתגבר על מחסומים" סיפר ארו. "במהלך הקורס הכרתי עוד תלמידים שהיו באותו ראש כמו שלי, שהם גם רוצים לעשות שליחות ולהתעסק בנושא של קירוב לבבות, זה מכפיל כוח, אפשר לעבוד יחד ולעשות יוזמות משותפות. זה משפיע בעיניי".

עדן, שחזרה בתשובה במדרשה של מרכז 'ראש יהודי', החליטה השנה להירשם לתכנית הלימוד החדשה של ראש יהודי ללימודי שליחות, על מנת להחזיר ולהעביר הלאה את מה שקיבלה: "לפני שהכרתי את 'ראש יהודי', תפסתי את הזרם הדתי לאומי כזרם פשרן, ולי היה חשוב להיות במקום של אמת ברורה. אבל פתאום זה השתנה. במדרשה של 'ראש יהודי' נחשפתי לתוכן חדש של תורת הרב קוק, סגנונות שונים של אנשים, השקפות שונות, ובעיקר קיבלתי שם מקום לבחור ולסלול לעצמי את הדרך שלי בעולם התורה". עדן גרשמה לתכנית לימודי השליחות שתיפתח בע"ה ביום ג' השבוע, יחד עם בעלה: "אנחנו שואפים להיות במגע עם אנשים מגוונים וממקומות שונים, ליצור חיבורים בלתי אמצעיים ולהתחבר,

היו שותפים - ראש יהודי! התרומות מוכרות לצרכי מס. הקישו בגוגל: 'תורמים לראש יהודי' או בטלפון 052-5665005 או סרקו ברקוד:

הירשם/י כעת לרהנני!

תוכנית ערב שנתית בת"א

ימי שלישי | 18:00-22:00 | 3 הרצאות כל מפגש

מיועד לבני ובנות תורה מכל הארץ, גילאי 20+

מרצים קבועים: הרב אסף טבצ'ניק • הרב לכיא אנגלמן • הרב יהושע וידר

בין המרצים (ניחזנו שבועיים): הרב יהושע שפירא • הרב חיים איידלס • הרב רוני אנגלס • הרב ירון אדוריאן • הרב איתמר אלדר • הרב עמית אליהו • הרב איתי אסמן • הרב יובל בר נתן • סל ברקאי • הרב יונה נודמן • ישראל נח • הרב שופר ניסין • הרב רמי גליקשטיין • הרב חיים גנץ • מרדכי גרנביץ • גבי דניאל • הרב קובי וולק • מיכל וולשטיין • הרב יוסי וילס • ישראל זעירא • הראל חצרוני • הרבנית צביה טבצ'ניק • הרב דוד טורנר • הרב מיכי יוספי • אורי יסקי • הרב שמחון כהן • הרב דוד כרפס • הרב יאאל לינשטיין • הרב יונתן נסדר • הרב דני סטיסקין • הרב יובל פרינדל • שי קלך • שלומי שניב • הרב משה שילת • הרבנית נעמי שפירא • הרב אורי שרקי

שימו לב! מלגות אחרונות למתאימים

לפרטים נוספים והרשמה מסוכסדת: מרים 058-4997308 או סרקו:

בדרכם של אברהם ושרה

יהודה ושומרון

ילד הסיקסטיוז שעלה לארץ והשתקע בקיבוץ יודפת שבגליל, היה מוטרד משאלות קיומיות שהובילו אותו לרב טאו ול'מרכז הרב' בראשות הרב צבי יהודה. לימים הוא דבק ברב גינזבורג, הצטרף להקמת אלון מורה וחיבר את רבו החדש אל הציבור הדתי לאומי ואל הישיבה על ציון יוסף הצדיק. כשהגיע לרבי מליובאוויטש ונקשר אליו הוא הפך רשמית לחב"דניק של השומרון, שלא הפסיק ללמד תורה וללמוד עם כל מי שסביבו.

יוני רובין

ארון הספרים וחזור עם ספר 'שולחן ערוך' באחת מהמהדורות העתיקות, ספר בגודל כזה שהספיק לשניהם יחד, פתח אותו בתחילתו וכך ישבו ולמדו. לאחר זמן מה, היהודי אומר לו "טוב, אולי כהתחלה למדנו מספיק", עונה לו הרב יהודה "אני רוצה עוד ועוד אם מצדך זה בסדר"; "בשמחה רבה" עונה היהודי. וכך המשיכו ללמוד את הלכות השכמת הבוקר ודיני לבישת הבגדים כולל סדר נעילת וקשירת הנעליים...

לימים שיתף יהודה "כשסיפרתי על החוויה והלימוד, שאלו אותי מה חשבת על תורה כזו שעוסקת בקשירת שרוכים ונעליים? ראיתי בזה אמת, אמת לאמיתה, אמת כביריח המברית מקצה לקצה, ראיתי את התורה כתורה גדולה וגבוהה שיורדת עד לרברים והפרטים הקטנים בחיים - תורת חיים".

« כשחזרו והתרכו התהיות והשאלות, החל הרב יהודה לשתף בהן את החברים בקיבוץ, את החברים למשך ובהמשך גם את החברים לנשק. המפתיע הוא שהפריצה הגיעה דרך מישהו ששאל גם הוא שאלות ואולי לא הגיע לתשובות, סלל נתיב אך לבסוף לא הלך בו. וכך היה המעשה: בתשובה לתהיותיו הפנו אותו לחבר קיבוץ שהיה טיפוס רוחני שהתעניין ולמד אודות דתות ואמונות רבות ובדיק לאחרונה העמיק וחקר אודות היהדות. יהודה פגש את החבר - איך לא - בספריית הקיבוץ.

"כשחיפשתי אני אודות היהדות ואלוקים" אמר לו החבר, "יעצו לי סע לירושלים, שם תמצא את אלוקים, שם אלוקים בנוכחות מוגברת" ובעצתם עשיתי. הגעתי לירושלים ושאלתי איפה אפשר להתעניין ביהדות". היו אלה ימי טרום 'עולם התשובה' ואפילו מכון מאיר טרם נפתח. ואז אמרו לו שלעומת ישיבות קהילתיות

« הרב יהודה רובין מאלון מורה, שהסתלק מעימנו בחודש החגים, נולד וגדל בארה"ב של שנות הסיקסטיוז-סבטיוז, עם כל המרדנות שאפיינה רבים מנערי התקופה. היה חבר בתנועת הנוער 'הבונים' ועם מעט רקע וקשר ליהדות. בשנות העשרה לחייו הצטרף למסע נוער מאורגן לישראל, במהלך המסע מאוד התחבר להווייה הארץ-ישראלית דאז ובסיומו גמלה בליבו ההחלטה לעלות לארץ. בעלותו ארצה הוכוון וקבע את מושבו בקיבוץ 'יודפת' שבגליל.

לאחר 'הנחיתה' בקיבוץ ובעבודת המשק והרפת, החלו המחשבות והשאלות. המינוח 'ארץ הקודש' שצץ מאיזה זיכרון עמום, העלה שאלה במה היא קדושה? 'ארץ' אני רואה בגידולים, בשדות ובפרות. אך פרות אוכלות עשב יש גם בטקסס, אז היכן 'הקודש' של ארץ זו?!

« השאלות והתהיות המשיכו ואיתן החלו מסעות החיפוש. באחת מנסיעות אלו שם יהודה את פעמיו לעיר הקודש צפת "שם האטמוספירה רוחנית ואלוקית יותר" נאמר לו. בעודו מטייל בעיר העתיקה הוא רואה בית כנסת עתיק, ודלת בית הכנסת פתוחה למחצה. בית הכנסת ריק מאיש ובפינה הפנימית הוא מבחין באיזה יהודי עם הדרת פנים מיוחדת יושב ולומד. יהודה ניגש אליו וכמעט כמו בסיפור עם הלל אומר לו בעברית מינימלית: "סליחה אולי אפשר ללמוד?" "מה תרצה ללמוד?" משיב-שואל אותו היהודי, "תורה" משיב לו יהודה.

"ודאי תורה, אך מה בתורה? רחבה היא מיני ים" אומר לו היהודי. "אתה שואל אותי? אתה מכיר את התורה, לא אני" משיב יהודה. וכך לאחר תיאום כוונות ראשוני זה, ניגש היהודי אל

אלון מורה בימי הראשונים

לכמה מחבריו אודות חוויית היכרות מיוחדת שעבר, ניכר היה עליו שהוא השתוקק לשתף את חבריו, וכך נוספו לו עוד ועוד מאוינים וביניהם יהודה, וכך הוא שומע אותו מספר: "אני חוזר עכשיו מאזור המרכז, ושם בישוב קטן ליד תל אביב, שנקרא כפר חב"ד, פגשתי רב שהוא לא רב, הוא מלאך, וקוראים לו הרב גינזבורג. אני אומר לכם, בפעם הבאה שאתם באזור המרכז, אתם חייבים לבקר ולהכיר אותו".

אחרי תיאור כזה, יהודה החליט שהוא חייב להכיר את הרב גינזבורג ואת דרכו בעבודת ה', ואכן זה קרה ובעוצמה גדולה. הקשר החזק שנוצר הביא לכך שלאחר תקופה יהודה ורעייתו העתיקו את מגוריהם לכפר חב"ד על מנת לגור בקרבת הרב. בשלב זה הגדיר את עצמו הרבה פחות חב"דניק ובעיקר תלמיד של הרב גינזבורג. יהודה המשיך בלימודיו בכולל בכפר חב"ד, בראשו עמד הרב הגאון אברהם צבי כהן זצ"ל שהיה גם ראש ישיבת תולדות אהרן בירושלים (!), ממנו ספג עוד ועוד הדרכות לעמל ואהבת תורה והעריץ אותו ממש.

יהודה התאהב בתורה והיא הפכה אצלו ממש ל"ברירת מחדל" ראשונה. הוא לא קבע עיתים לתורה אלא הפוך; הוא למד תורה בכל עת ובכל שעה, אלא אם כן היה עניין אחר שצריך לעסוק בו.

בתקופה זאת, 'גרעין אלון מורה' שאף לחדש התיישבות יהודית בשכם או בסמיכות לה תחילה. כשחיפשו שותפים לדרך וליזומה זאת כמו ליזומות דומות, פנו לישיבת מרכז הרב וכך הגיעו ליהודה, שבתקופה זאת היה אחר המעבר בין בתי המדרשות ועדיין מעורב בין העולמות. הוא התלבט בעניין כמו גם בהמשך כיוון דרכו בכלל, לבסוף אמר לעצמו כך: הרי בבסיס היוזמה אליה מציעים לי להצטרף כרוכה מסירות נפש; אם כן, גם אם אני עדיין 'לא סגור' לגמרי אודות המשך מסעי, מסירות נפש זה ודאי דבר גדול. כך נפלה ההחלטה.

המשפחה שבינתיים גדלה עברה מכפר חב"ד לאלון מורה בואכה שכם, בסוף שנת ההקמה הראשונה והיו מהמשפחות הראשונות ביישוב. תקופה קצרה אחר כך יהודה הקים וניהל את מדרשת 'חלקת השדה' באלון מורה. המדרשה הביאה ארצה קבוצות יהודים מחו"ל

ו'סגורות', באזור הכניסה לעיר ישנה ישיבה שאולי בגלל ההיכרות של בוגריה עם הישראלי הלא דתי בצבא וכדומה, שם כדאי לנסות. שמה של הישיבה היה 'מרכז הרב' והוא הגיע ושהה תקופה בישיבה. אחד מהאישים שאיתם היה לו קשר הוא הרב טאו, וקשר זה המשיך גם אחרי שחזר לקיבוץ. כל זאת מספר ליהודה החבר 'הרוחני' בקיבוץ.

יהודה שמע לעצת החבר, ביקש חופשה מיוחדת מהקיבוץ ושם פעמיו לישיבת 'מרכז הרב' בירושלים. כשהגיע והזדהה כחבר אותו קיבוץ - אולי בגלל הרגשת הפספוס מהחבר הקודם ואולי כחוויה מתקנת - קיבלו אותו בחום וסדרו לו חברותות עם מיטב הבחורים, כאלו שכיום הם מבכירי רבני הציונות הדתית. הלימוד והשהות בעולמה של ישיבה היה חוויה מרוממת איתה חזר לקיבוץ ומאז שמר ופיתח קשר מיוחד עם הרב טאו.

בתקופה זאת הכיר נערה ושמה ארלין שעברה מסלול דומה, הייתה גם היא במסע נוער מארה"ב לישראל ומאלו שחזרו ארצה וחנו בקיבוץ יודפת. יחד הם התעניינו והתקרמו עוד ועוד בשמירת מצוות, והחליטו להינשא ולהקים בית תוך המשך התקרבות לתורה. הם נישאו בחתונה קיבוצית טיפוסית. לאחר כמה שנים בקיבוץ, עברו ל'מבשרת ציון' על מנת להתגורר בסמיכות לירושלים ול'מרכז הרב' בה החל יהודה ללמוד והפעם בקביעות. שנים אלו ב'מרכז הרב' בצילו של הרב צבי יהודה זצ"ל, ועם קשר ולימוד אישי קבוע עם הרב טאו, השפיעו עליו עמוקות.

בשונה מבעלי התשובה הישראלים שרבים מהם גדלו עם איזו שהיא יהדות ברקע, הרי שאצל בעלי התשובה האמריקאים, במקרים רבים מדובר על היכרות עם היהדות 'מאפס למאה'. ככזה, במקביל ללימודיו ב'מרכז הרב' יהודה המשיך בחיפושיו, חיפושים שנמשכו כל חייו. הוא תר ושאף להכיר עוד רבנים ודרכים בעבודת ה'.

במסע חזרו לצפת, נטל הפסקה קצרה מהישיבה ולמד כמה ימים בכולל צפתי עם בעלי תשובה. באחד הימים בעיצומו של הלימוד, נכנס לבית המדרש אחד מהלומדים הקבועים בו והחל לספר

הרב ארלה הראל

ראש ישיבת 'מוריה', גבעת הקטורת
ונשיא ישיבת 'לב חדש', שילה

בשבילי או בשבילך?

אחד הפסוקים המרכזיים ביותר בפרשת השמיטה, מכיל חזרה תמוהה על שורש אחד (ויקרא כה, ו): "וְהִיְתָה שְׁבַת הָאָרֶץ לְכֶם לְאֹכְלָהּ, לָךְ וּלְעַבְדְּךָ וּלְאִמְתְּךָ וּלְשִׁכְיֹךָ וּלְתוֹשֵׁבְךָ הַגֵּרִים עִמָּךְ".

השמיטה היא לנו? ! 'לכם לאכלה', 'לך ולעבדך...'. הכל בשבילך. ואנחנו חשבנו שהשמיטה היא בשביל הקב"ה, הרי כך כתוב רק ארבעה פסוקים קודם לכן - "וְשָׁבְתָה הָאָרֶץ שְׁבַת לַה'!"

גם פרשתנו פותחת בפועל דומה (בראשית יב, א): "וַיֹּאמֶר ה' אֶל אַבְרָם לֵךְ לָךְ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וּמְמֹלַדְתֶּךָ וּמִבֵּית אָבִיךָ אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר אָרָאךָ", ורש"י מביא את דברי חז"ל המלמדים אותנו שהקב"ה אמר לאברהם "לך לך - להנאתך ולטובתך", ושוב אנו שואלים את עצמנו - האם אברהם הולך בשביל עצמו או לשם שמים? !

לפני שבוע ציינו בראש חודש מרחשוון את יום הסתלקותם של אב ובן, צדיקים גדולים, רבי יששכר בעריש הכהן מוולברוו', ובנו רבי עקיבא מאיר זכותם תגן עלינו. שניהם עומדים על שאלה זו (בספר 'עבודת יששכר' ובספר 'אהל יששכר'), ומתרגזים תירוץ אחד (והשני מרחיב דברי הראשון):

ארץ ישראל היא המקום בו אין סתירה בין 'לטובתך ולהנאתך' לבין עשיה לשם שמים. אפשר לשבות שבת לה' וגם ליהנות מפירות השביעית בקדושה ולקיים בזה מצווה. זה גם 'לך' וגם 'לו', גם משרת את הצרכים האנושיים שלך וגם את המגמה האלוקית בעולם.

האיחוד הזה יכול לקרות רק בארץ ישראל, ולכן רק כאשר אברהם איבנו מצווה ללכת לכאן אומר לו הקב"ה - לך לך, וכפי שכתב ב'באר מים חיים' (לרבי חיים טירר מצפת): "כלומר, אפילו הנאתך וטובתך ממש, שהוא התאוה והחמדה לדברי העולם, הכל יהיו שלך ממש, שתעבוד איתם עבודת כוראך לחמוד לה' ולאהבה אותו".

כעין זה כתב גם ב'שם משמואל' בשם אביו האבני נור' זצ"ל: "דכתיב (בראשית י"ב) וילך אברהם כאשר דבר אליו ה'... מכל מקום אברהם לא עשה לחשק לבבו, כי אם הכל כאשר דבר אליו ה'. ואפילו זה שנאמר לו 'לך לך להנאתך', היה מתכוון בתועלת הנאתו למלאות רצון ה'".

כשאברהם איבנו עקד את בנו הוא גילה שכל תשוקתו בעצם היא לעשות רצון אביו שבשמים, ומעולם הוא לא הלך בשביל עצמו בנפרד מרצון ה'. הוא עשה רצונו כרצונו יתברך, הרצונות התלכדו ומשך אין ביניהם סתירה.

עבודת הצדיקים בארץ הקודש היא ללכת, ללכת בשביל ה' יתברך אבל גם בשביל עצמם - כי הוא רצה שהם ילכו, ששבת הארץ תהיה להם לאכלה. שהם יאכלו מפרי הארץ וישתמשו בכך לעבודתו יתברך, ושהשנה הזו תלמד את הצדיקים ואותנו (כי הרי 'עמך כולם צדיקים'), ללכת עם ה' תמיד, בכל שאר השנים גם כן, ולהשתמש בכל הנאות העולם הזה למענו בלבד.

לחיוזוק ההליכה בדרכי אבותינו - הן כטוילים באזור ובארץ בכלל והן בהרצאות יהדות מושקעות, אותן מסר גם יהודה בעצמו ובהתלהבות. המדרשה התפתחה במהרה ובהצלחה אך פריצת 'האינתיפאדה הראשונה' האטה את פעילותה ולבסוף עצרה את המגמה עד לסגירתה של המדרשה.

שבתי בבית ה' כל ימי חי

« ומה עושה יהודה? פונה לברירת המחל. דקות נסיעה מביתו הוא מצא את בית המדרש על ציונו של יוסף הצדיק בשכם.

דווקא מאז התיישב יהודה באלון מורה, התקרב עוד ועוד לתורת חב"ד, ואט אט הפך ל'החב"דניק של הישוב'. כשחיפש 'מקום טוב באמצע' בין 'ישובי גב ההר על מגת לקיים בו לראשונה התוועדות אזורית' - נבחר ציונו של יוסף הצדיק בשכם, וכשחיפש דמות מעניינת שתבוא להתוועד בחר ברב יצחק גינזבורג. לאחר הפעם הראשונה, שב ובא הרב גינזבורג להתוועד בשכם פעם אחר פעם. במידה רבה, זה מה שגרם בהמשך להבאתו של הרב גינזבורג לעמוד בראשות ישיבת 'עוד יוסף חי' בעיה"ק שכם וממילא לחיבורו של הרב למעגלים הולכים ומתרחבים בציבור הדתי לאומי ומעבר לו.

זמן קצר קודם לכן הוקמה במקום ישיבת 'עוד יוסף חי', שהייתה בתחילת דרכה והתארגנותה, ולמעשה הייתה פחות 'ישיבה' מסודרת ויותר חבורת תלמידים לומדים ולצידם כמה אברכים. אחר תקופת היכרות, זיהו בישיבה כי ליהודה היושב ולומד בבית המדרש יש מיומנות וניסיון ניהולי מניהול מדרשת 'חלקת השדה', וביקשו ממנו להיתרם לניהולה של הישיבה והובלתה. יהודה נענה לקריאה והחל לבנות את הישיבה; ארגונית, כספית, אך גם תוכנית ואט אט הפך אותה למעשה לישיבה וכולל של ממש. כחלק מתהליך זה, הביא את הרב אליעזר איגרא לעמוד בראשה. אחר שהתמנה הרב איגרא לדיין ונאלץ לעזוב, הביא יהודה כאמור את הרב גינזבורג.

בשנת תשמ"ח, כחלק מניהול מערך גיוס הכספים שהקים בחו"ל, יצא יהודה ל'ארה"ב ובמהלך נסיעה זאת הגיע לראשונה אל הרבי מליובאוויטש, ממנו יצא בהתפעלות גדולה ורושם אדיר.

קשר של תורה

כשליח חב"ד באזור בו תושביו שומרי מצוות (מלבד מערך הפעילות עם החיילים), עיקר עיסוקו של יהודה היה בהעברת שיעורים בפנימיות התורה. וזאת לא רק מכורח המציאות אלא כי זה היה האיש. וכך לאורך כארבעים שנה יצר קשרי לימוד עם רבים רבים מתושבי האזור באמצעות לימוד בשיעורים, בחבורות לימוד וגם בחברות. לאורך השנים לימד ילדים, תלמידי ישיבות בישיבות האזור, אברכי הכוללים, 'בעלי בתים', תושבים תורניים רבים, וקשר קשר של תורה עם ר"מים, ראשי הישיבות ורבני הישובים.

הרבה מתושבי האזור ציינו כי יותר מכל ניכר בו 'כי באור פניך נתת לנו תורת חיים', לא 'תורה וחיים' אלא 'תורת חיים'. כך היה בלימוד התורה, כך היה בעבודת התפילה וכך היה בכלל בעבודת השם; הכל נעשה כתורת חיים, כלומר לא כשני דברים - שהולכים במקביל, ואפילו לא כשני דברים הבלולים זה בזה - אלא כדבר אחד, תורת חיים!

שניכם שקועים עמוק עמוק

בתוך הגאווה שלכם

את הכלים, מה הקשר לכעוס? צריך לשתוף אותם ולסדר אותם במקום... למה הוא כועס? הוא כועס, כי הוא מרגיש שבדו שהשאירו לו את הכלים, מחקו אותו.

לא מספיק התחשבו בו. לא היה להם איכפת ממנו. זלזלו בקיום שלו כשהם לא שטפו כלים מבחינתו הם בעצם רמסו אותו. באותו רגע, הוא ממש מרגיש שלקחו את החשיבות שלו. את היוקר שלו ועל ידי זה שהוא כועס, הוא מחזיר לעצמו את החשיבות שלו. כי מה יקרה אם הוא לא יכעס? הוא יכול ללכת לישון בתחושה שהם רמסו אותו והוא לא כעס? למה כל כך חשוב לו לכעוס? כי הכעס הוא פיצוי נפשי שמחזיר לו את תחושת החשיבות. אף אחד לא יזלזל בי או יפגע בי ואני אשב בשקט. אני אגיב הכי חזק שאפשר. הכעס קשור להתנפחות של האדם. לתחושה שיש לו חשיבות מיוחדת. הם זלזלו ופגעו בתחושת החשיבות והיוקרה שלי ודרך הכעס אני מנסה להחזיר לעצמי את תחושת הקיום והחשיבות. גם כאן ישנו ניסיון לקבל כח ממשוה שאין בו שום תועלת, מזה שהוא כועס. הכעס לא מחזיר שום תחושת קיום הוא רק מרחיק ממנו אנשים.

"אוקי הבנת, אז מה עושים" אמרה גילי בחוסר סבלנות. "צריך להבין ולקבל את זה שיש לנו ביסוד הנפש חולשה. כדי להגיע לחוזק אמיתי בנפש צריך לסלול לשם דרך מתוקנת. קודם נבין מה הנזק שהגאווה עושה. הנזק הכי גרוע זה, שהגאווה גורמת לאדם לא להיות הוא באמת. האדם צריך קודם כל לפגוש את עצמו - להתחבר לטוב האמיתי שבתוכו. להתחבר לנקודת היוקר שלו שהוא שלא תלוי באף אחד מבחוץ. להבין שהוא הכי יקר כי השם מקיים אותו וזהו! לכן צריך לשבור את הגאווה" אמרתי "איך עושים את זה?" קטע אותי דוד

"אדם שנמצא בגאווה, במילא אטום לעצמו, הוא לא יכול להכיר את הכוחות האמיתיים שלו, לכו מה שצריך לעשות זה לבטש את הגאווה שלו, לשבור לו את הגאווה. יש 2 אופנים: האופן הטוב, שהאדם עושה את זה לעצמו. האופן הפחות טוב, כאשר מישהו מבחוץ עושה את זה לאדם. (נגיד, אם גילי עושה לך את זה). עניינו של הביטוש, להוריד את האדם מהעץ שהוא טיפס עליו ולהזכיר לאדם בדיוק מיהו, את נקודת השיפלות שלו. כשהאדם עושה את זה לעצמו, הוא פשוט צריך לחשוב ולהתבונן מי הוא באמת. להסתכל על עצמו בנקודת מבט קצת יותר אובייקטיבית ולא סובייקטיבית כפי שעשה עד כה. הוא רגיל לראות את עצמו ביחס לחברה, דרך היחס המועדף שהוא מצליח לסחוט מהחברה. כשהוא לא במימדים האמיתיים שלו, אין לו יכולת לפגוש את עצמו. הביטוש שהוא עושה לעצמו, זה להסתכל על המימדים האמיתיים שלו. יכול להיות אדם נעלה, או אולי פוליטיקאי מוצלח שכולם בוחרים בו, הוא מרגיש שהוא מלך העולם. אבל אם הוא יתבונן על עצמו, הוא יראה שהוא בן אדם כמו כולם. אפילו בן אדם עם מידות ותכונות רעות. הוא חייב להסתכל על עצמו שוב בנקודת מבט של אמת. מי הוא באמת? ברגע שהוא חוזר לפרופורציה האמיתית שלו, אז זה בעצמו קצת גורם לו לצאת קצת מהתדמית. זה עוזר לו לצאת מהבלבול המנופח שהוא ניפח. ואז סוף כל סוף, הוא יכול לפגוש את עצמו ולראות מי הוא באמת. האדם חייב לקלוט את זה, שכל הניסיון שלו לקבל חיות מתוך התנפחות, לקבל ערך מזה, זה משהו שהוא לא אמיתי וזה יתנפץ לו תמיד בפרצוף.

"אני לא מאמינה שאני מסוגלת לעשות כזה דבר בעצמי, אני מרגישה שאני יותר מדי משוחדת" אמרה גילי

"שאדם יעשה את זה בעצמו זה הטוב ביותר, אבל נדיר שאדם יעשה את זה לעצמו.

בגלל זה, מזל שיש לכם אחד את השני, ככה תוכלו לעזור אחד לשני, דרך אגב, אתם עושים את זה הרבה פעמים הבעיה היא שזה נעשה בצורה לא מתוקנת, חלק גדול מהריבים שלכם זה היתקלות של נקודות הגאווה שלכם, פשוט לא ניגשתם לזה בצורה נכונה ומתוקנת.

עכשיו, סידרתי לכם כמות יפה של עבודה עד המפגש הבא"

"את יודעת מה הבעיה שלו? שהוא כל הזמן צריך לרצות את כל העולם, אבל אותנו, המשפחה שלו, הוא שוכח! אנחנו אחרונים בתור!" אמרה בייאוש גילי "מה הכוונה לרצות?" שאלתי

ואז דוד התפרץ ואמר "ומה הבעיה שלך את יודעת? את כל הזמן כועסת על כל העולם, מגיבה לכולם בעצבים. אני לפחות לא כועס על אנשים וגורם להם להרגיש לא נעים כמו שבלתי נסבל להיות איתך" התלונן עליה דוד. התעלמה גילי מדבריו והמשיכה: "הכוונה, שאם הבוס שלו קצת לא מרוצה ממנו, אז כל העולם שלו חרב. אם איזה חבר מבקש טובה והוא לא יכול לעשות אותה, הוא לא נרדם בלילה. ישר הוא חושב, כמה החבר הזה לא אוהב אותו יותר בגלל זה."

הסבירה גילי.

"גילי, את שוכחת שאני עסוק בלרצות גם אותך וכשאת לא מרוצה, אז אני גם לא רגוע" חתר אותה דוד.

"תקשיבו, יש פה בעיה אחת לשניכם והיא חייבת טיפול מאוד יסודי. שניכם שקועים עמוק עמוק בתוך הגאווה שלכם!!!" אמרתי

"מה? גאווה? אני ממש לא גאוותן, נראה לי שאת לא מכירה אותי" התאכזב דוד

"חשבת על כל דבר, אבל גאווה בטוח אין פה" אמרה גילי בבטחון "תהיו סבלניים רגע ואסביר לכם את זה בפירוט. גאווה, פירושה כאשר אדם מנסה לקבל חיות, כח ועוצמה ממשוה שאין לו. כשאני מרגישה חיסרון, אני בעצם מרגישה שחסר בי משהו מאוד מאוד יסודי וזה גורם לי להרגיש מצוקה. אני לא מצליחה להרגיש שאני בכלל משמעותית בעולם הזה. כיוון שאני מצליחה לעמוד מול החולשה שלי ולקבל אותה שהיא חלק מובנה בי, אז אני מחפשת להרגיש חזרה את היוקר שלי דרך הזולת. ישנם כל מיני ביטויים שמאפיינים את הגאווה, שלושת המרכזיים הם:

- התנשאות - הביטוי שהכי קל לזהויה ורוב האנשים מכירים זו גאווה שמ' תבטאת בהתנשאות מעל החברה - האדם מזלזל בכולם: "מי סופר אותם בכלל?!", "לא איכפת לי מה הם חושבים" הם טועים ואני צודק" זה מגיע מיסוד האש, האדם חייב כל הזמן להגביה את עצמו מעל הסביבה וקשה לו להיות שווה לשאר האנשים. באותה מידה גם אדם שמרחם על פחותים ממנו ומסכינים הוא מתגאה עליהם, נכון שזה נעשה במעטפת של חסד וזה נראה מאוד יפה אבל בסופו של דבר הוא מתנשא מעליהם.

- סחית חיות וכוחות מהזולת - נקודת הגאווה יכולה להתבטא דרך הניסיון למצוא חן בעיני הזולת, ע"י זה שהאדם משתף ומנפח את מעשיו וכך הוא מראה לכולם כמה הוא שווה וטוב. הוא רוצה לחוש את המשמעות שלו דרך היחס של הזולת אליו, דרך הניסיון למצוא חן ולקבל אצלו מקום. כשהוא מרגיש ריקנות (חסרון) מייד עולה בו התנגדות לקבל את זה. אז דרך השיי עבוד אל הזולת, דרך ההתמכרות למה שהזולת יגיד עליו, יחשוב עליו, הוא מתחיל להשמיע את מה שהזולת רוצה לשמוע, ולא מה הוא באמת מרגיש או חושב. מכאן ואילך מתנפחת הגאווה והיישות דרך התלות בתגובת הזולת. בדרך זו, האדם מתרגל שכל הכח של החיים שלו, זה רק דרך מה שהחברה משרדת לו. כך הוא משעבד את המחשבות שלו, כדי שגם המחשבות שלו יתאימו למה שהחברה הייתה רוצה ויכולה לתת לו. בכך הוא שואב לעצמו כח חיות ומחמאות אפילו על המחשבות האלה. כשאדם מתמלא דרך העיניים של האחר, הוא סוחט ומקבל מהם חיות וככה הוא מאבד את עצמו. פשוט מאוד, כי הוא ננעל ומקבל כח ממשוה שהוא בכלל לא הוא.

- גאווה שבאה לידי ביטוי דרך כעס - אדם כעסן הוא אדם גאוותן.
- אדם פגע בך - אתה כועס עליו. לדוגמה: הילדים לא פינו את הכלים מה' שולחן, למרות שביקשת מהם בשיחה אישית עמוקה שיעשו את זה. זהו, הם פגעו לך בנקודה הכי פנימית של נשמתך. ואז אתה קם, כועס, מתחיל לצעוק, מאיים שלא יהיו יותר ארוחות ערב במשך שבועיים. אז למה זו גאווה? זה נראה כאילו הוא רק כועס. אם נחשוב רגע מבחינה ריאלי: הם השאירו

*הטור נכתב מטעם חנה דיין בהשראת הרצאותיו המרתקות של הרב אליהו לוי

חנה דיין | בוגרת בית הספר הגבוה לתורת הנפש | MA טיפול זוגי ופרטני | מתמחה בליווי לצמיחה מתוך משבר | קליניקה פרטית באזור המרכז | טלפון: 054-4480705 | מייל: hanna.tipul@gmail.com הטור נכתב בהשראת הרצאותיו של הרב אליהו לוי | ברכה והצלחה!!

יש נך שאלה בעבודת ה' סמס ל-
054-4530951

נפשי בשאלתי

הרב יהושע שפירא, ראש ישיבת רמת גן

בשעה טובה עברתי לטלפון
כשר אבל עכשיו אני מפספסת
המון דברים בגלל שהכל עובר
בווטסאפ. חברותיי אומרות שכן
אני מנותקת מהציבור, מה לעשות?

ראשית, זו אכן שעה טובה. אני מברך אותך ממעמקי
לב על הצעד היקר והאמיץ הזה, ושה' יתן לך כוחות
שלא להתבלבל מחברות שאולי חושבות שהן רוצות
בטובתך, אך באמת את בחרת בדרך הטובה.

רבים מרבותינו סבורים שהחזקת טלפון כשר היא
מצווה, ומו"ר הרב יעקב אריאל סובר שסינון הוא
אף מצווה מדאורייתא. ואף על פי שכמובן הדבר לא
כתוב בפירוש, אבל רבותינו הגדולים האמונים לבאר
את דבר ה' ולגלות את רצונו רואים בדבר מצווה רבה
וחשובה בעלת חשיבות עליונה בדורנו.

נכון, כשאנחנו שומרים תורה ומצוות אנחנו מפספסים
הרבה ונמנעים מדברים רבים במציאות. וכאשר אנחנו
"מפספדים" כשאנחנו נוסעים בשבת או אוכלים אוכל
לא כשר, אנחנו שמחים שמחה עצומה בהפסדים
הללו מפני שהם מקשרים ומחברים אותנו עם ה'
יתברך ועם רצונו העליון הקדוש המבורך בתורה.

הדבר דומה לאדם שמפסיד את החופש והשחרור
של קפיצה ממגדל גבוה... ובוודאי שהוא שמח
על ה"הפסד" הזה. כך אנו שמחים שמחה עצומה
בהפסדים שנגרמים לנו מהמצווה היקרה של
הישמרות מהסכנות, שעלול להביא עלינו טלפון
שאינו כשר.

מה זו תודעה אלוקית?

האמת היא שאיני מכיר במקורותינו את צמד
המילים הזה. המצווה שאנו מצווים עליה היא
דעת אלוקים, כמו שנאמר "דע את אלוקי אביך
ועבדהו". ומצווה זו כוללת את הידיעה העמוקה
של המציאות לא כפי שהיא נראית ונצפית על ידי
הנבראים שבאו לאחר מציאות העולם, וממילא
משועבדים לגבולותיה, אלא את נקודת המבט של
מה שהיה קודם שנברא העולם. את הסיבות שבגללן
ברא הקב"ה את העולם כפי מה שגילה לנו, את
הטוב המיוחד שהוא משפיע עלינו על ידי בחירתנו
בטוב ורע בעולם הזה בכלל, ובפרט על ידי התורה
והמצוות שקושרות אותנו אליו יתברך ולאור העולם
הבא.

היסוד והעיקר בכל זה הוא הבנת הטוב האלוקי
בהנהגה של כל העולמות: הפרודור והטרקלין,
העולם הזה והעולם הבא כאחד, הגלות והגאולה,
זמן המיתה וזמן התחייה, וכל עומק העומקים של
ההנהגה האלוקית להביא את הכל לטוב עליון על
ידי התורה והמצוות.

החלק האמוני הפנימי של התורה, וביחוד כתבי מרן
הרב קוק וספרות החסידות והקבלה, עוסק באריכות
ועומק אין קץ בעניינים אלו ומלמד אותנו כיצד
לקיים את מצוות דעת אלוקים.

מה התורה חושבת על זמרים דתיים ששרים יפה וזוכים להערצה?

השירה היא חלק גדול מעבודת השם,
ובכית המקדש שבת הלוי היה מלווה
את עבודת הכהנים בשירה ובזמרה.
רבי עקיבא אומר שכל העולם כולו לא
נברא אלא בשביל שירה וזמרה, מפני
שעל ידה חוזר הנברא, הסופי, לבטא
את שייכותו אל מי שלמעלה מכל גבול.
זה אופייה של השירה, שהיא משחררת
ממגבלות ועל כן מחברת ומקשרת את
הנברא חזרה לבוראו. אבל כמו כל דבר
טוב בעולם, במקביל לשירה קדושה יש
גם שירה מקולקלת. ואם מדובר בקול
יפה בלבד ואילו התוכן אינו מתאים
ליופיו, הוא אינו משובח.

שירה שמעוררת לקדושה ודבקות
אלוקית היא מעלה עליונה, ואותם
אנשים שיש להם כשרון לעורר את
ישראל לאביהם שבשמיים על ידי
שירתם הם בכלל מזכי הרבים. אמנם
יכולים להתלוות אליה סיגים כגון
כבוד מדומה וכיוצא בזה, אך האמת
היא שכבוד מדומה עלול להתלוות גם
למצוות ומעלות אחרות. ודברים מעין
אלה כתבו הפוסקים על החזונים של
ימים נוראים, שישתמשו בקולם לכבוד
ה' ולא לשם גאווה.

הזדמנות אחרונה להירשם לקורס ללימודי שליחות!

אכפת לך מעם ישראל?

השליחות בדמך?

רוצים יום כיפור כזה גם אצלכם?

הירשם/י כעת ל"הנני!"

תוכנית ערב שנתית בת"א

ימי שלישי | 18:00-22:00 | 3 הרצאות

מיועד לבני ובנות תורה מכל הארץ, גילאי 20+

ביום שלישי הקרוב משהו חדש יתחיל

מרצים קבועים: הרב אסף טכצניק • הרב לביא אנגלמן • הרב יהושע ויזר

בין המרצים ייתכנו שניים: הרב יהושע שפירא • הרב חיים איידלס • הרב חני אנגלס • הרב ירון אדוריין • הרב איתמר אלדר • הרב עמיחי אליהו • הרב איתן אסמן • הרב יובל בר נתן • סל ברקאי • הרב יונה מודמן • ישראל גובין • הרב עופר ניסן • הרב רמי גליקשטיין • הרב חיים גנץ • מרדכי גרנביץ • בני דניאל • הרב קובי וולק • מיכל וולשטיין • הרב יוסי וילס • ישראל זעירא • הרבאל חצרוני • הרבנית צביה טכצניק • הרב דוד טורנו • הרב מיכיל יוספי • אורי יסקי • הרב שחרון כהן • הרב דוד כרפס • הרב יואל לאנשטיין • הרב יונתן מנדר • הרב דני טייסיקין • הרב יובל פרינד • שיקלן • שלומי שניב • הרב משה שילת • הרבנית נעמי שפירא • הרב אורי שרקן

שימו לב! מלגות אחרונות למתאימים

לפרטים נוספים והרשמה מסובסדת:
מרים 058-4997308 או סרקו:

התמונה צולמה
במוצאי יום כיפור תשפ"ב
בליכר דיזינגוף ת"א